

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

2109 *Reial Decret Llei 1/2015, de 27 de febrer, de mecanisme de segona oportunitat, reducció de càrrega financera i altres mesures d'orde social.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'economia espanyola fa alguns mesos que dóna signes esperançadors de recuperació i consolida un creixement econòmic que, gràcies a les reformes estructurals dutes a terme en els últims anys, té un efecte beneficiós en l'ocupació i en la percepció general de la situació que tenen els ciutadans, les empreses i les diferents institucions.

Però això no ha de fer oblidar dos coses: la primera és que l'eixida de la crisi és abans que res i sobretot un èxit de la societat espanyola en el seu conjunt, la qual ha donat una vegada més mostres de la seua sobrada capacitat per a sobreposar-se a situacions difícils. La segona és que encara hi ha molts espanyols que continuen patint els efectes de la recessió. I és missió dels poders públics no desistir mai en l'interés d'oferir les millors solucions possibles a tots els ciutadans, a través de les oportunes reformes encaminades al bé comú, a la seguretat jurídica i, en definitiva, a la justícia.

En este àmbit s'emmarca de manera molt especial l'anomenada legislació sobre segona oportunitat. El seu objectiu no és un altre que permetre el que tan expressivament descriu la seua denominació: que una persona física, a pesar d'un fracàs econòmic empresarial o personal, tinga la possibilitat d'encarrilar novament la seua vida i inclús d'arriscar-se a noves iniciatives sense haver d'arrossegar indefinidament una llosa de deute que mai podrà satisfer.

L'experiència ha demostrat que quan no hi ha mecanismes de segona oportunitat es produïxen desincentius clars a mamprendre noves activitats i inclús a romandre en el circuit regular de l'economia. Això no afavorix òbviament el mateix deutor, però tampoc els creditors, ja siguen públics o privats. Al contrari, els mecanismes de segona oportunitat són desincentivadors de l'economia submergida i afavoridors d'una cultura empresarial que sempre redundarà en benefici de l'ocupació.

A esta finalitat respon la primera part d'este reial decret llei, pel qual es regulen diversos mecanismes de millora de l'Acord extrajudicial de pagaments, introduït en la nostra legislació concursal per la Llei 14/2013, de 27 de setembre, de suport als emprenedors i la seua internacionalització, i s'introduïx un mecanisme efectiu de segona oportunitat per a les persones físiques destinat a modular el rigor de l'aplicació de l'article 1911 del Codi Civil. Convé explicar breument quins són els principis inspiradors de la regulació introduïda respecte d'esta qüestió.

El concepte de persona jurídica és una de les creacions més rellevants del dret. La ficció consistent a equiparar una organització de béns i persones a la persona natural ha tingut efectes importants i beneficiosos en la realitat jurídica i econòmica. Per mitjà d'esta ficció, les persones jurídiques, igual que les naturals, naixen, creixen i moren. A més, el principi de limitació de responsabilitat inherent a determinades societats de capital fa que estes es puguen liquidar i dissoldre (o morir en sentit metafòric), i s'extingisquen els deutes que queden impagats després de la liquidació, sense que els seus promotors o socis hagen de fer front als eventuais deutes pendents una vegada liquidat tot l'actiu.

Es pot afirmar que el principi de limitació de responsabilitat propi de les societats de capital està en gran manera en l'origen del desenrotllament econòmic dels tres últims segles. En el fons, este principi de limitació de la responsabilitat es va configurar com un incentiu a l'activitat empresarial i a la inversió. El legislador incentivava la posada en risc

de determinats capitals garantint que els esmentats capitals serien la pèrdua màxima de l'inversor, sense possibilitat de contagi al seu patrimoni personal.

Però la limitació de responsabilitat és una limitació de responsabilitat dels socis, que no de la societat, la qual haurà de respondre dels seus deutes amb tot el seu patrimoni present i futur. La qüestió que es planteja llavors és el fonament últim per al diferent règim de responsabilitat que es produïx quan una persona natural decidix mamprendre una activitat empresarial a través d'una persona jurídica interposada i quan eixa mateixa persona natural contrau obligacions de manera directa. Si en el primer cas es podrà beneficiar d'una limitació de responsabilitat, en el segon quedarà subjecta al principi de responsabilitat patrimonial universal arrellegat en l'article 1911 del Codi Civil.

A més, moltes situacions d'insolvència són causades per factors que escapen del control del deutor de bona fe. Aleshores, es planteja el fonament ètic que l'ordenament jurídic no oferisca eixides raonables a este tipus de deutors que, per una alteració totalment sobrevinguda i imprevista de les seues circumstàncies, no poden complir els compromisos contrets. Però no es pot oblidar que qualsevol consideració ètica respecte d'això s'ha de cohonestar sempre amb la legítima protecció que l'ordenament jurídic ha d'oferir als drets del creditor, així com amb una premissa que apareix com a difícilment discutible: el deutor que complix sempre ha de ser de millor condició que el qui no ho fa.

Introduïdes d'esta manera les premisses del problema a resoldre sobre l'abast i l'eventual limitació del principi de responsabilitat patrimonial universal de l'article 1911 del Codi Civil, no està de més acudir als antecedents històrics de l'esmentat precepte, així com al seu context legislatiu.

La intel·ligència completa d'este article calia completar-la amb altres dos preceptes del mateix Codi Civil ubicats sistemàticament en el mateix capítol. Ens referim als actualment derogats articles 1919 i 1920 de l'esmentat cos legal que indicaven respectivament el següent: «Si el deutor complix el conveni, quedaran extingides les seues obligacions en els termes que s'hi estipulen; però, si deixa de complir-lo en tot o en part, renaixerà el dret dels creditors per les quantitats que no hagen percebut del seu crèdit primitiu, i podrà qualsevol d'ells demanar la declaració o continuació del concurs» i «No havent-hi pacte exprés en contra entre deutor i creditors, conservaran estos el seu dret, acabat el concurs, per a cobrar, dels béns que el deutor puga ulteriorment adquirir, la part de crèdit no realitzada».

Apareixien segons estos dos preceptes dos idees principals: l'exoneració de passiu lligada a un conveni entre deutor i creditors i al seu compliment, així com el principi de limitació de l'exoneració en cas de millorar la situació econòmica del deutor, però també circumscrit a l'esdevindre del mateix conveni. Però paradoxalment no pareixia haver-hi cap previsió relativa a l'exoneració del deutor en cas que este haguera liquidat el seu patrimoni, és a dir, en cas que, clar i ras, ho haguera perdut tot.

L'article 1920 va suscitar ben prompte controvèrsies doctrinals. Manresa, en els seus comentaris al Codi Civil, indicava el següent: «Esta disposició, criticada per alguns per deixar en la incertesa els drets del deutor derivats del conveni, és, no obstant això, molt justa, si es tenen en compte les raons i els motius, en virtut dels quals s'autoritza el deutor per a subscriure convenis amb els creditors dins o fora del juí de concurs (...) en consideració a les difícils circumstàncies en què es troba el que per no tindre béns suficients per a cobrir el seu passiu (...) no pot satisfer puntualment totes les seues obligacions; (...) no té res d'estrany (...) que desapareixent la mencionada raó per haver cessat les dificultats (...) estiga obligat el deutor a satisfer la part de crèdit no realitzada pels seus creditors». I continuava el mateix autor indicant que amb això s'havia aconseguit dissipar «els dubtes que als intèrprets del nostre antic dret suggeria la intel·ligència de la llei 3a del títol 15é de la Partida 5a».

Però la veritat és que l'article 1920 no establia cap gradació de la millora de fortuna ni tampoc cap limitació del dret dels creditors a cobrar, del que el deutor poguera després adquirir, la part no satisfeta del crèdit. Això comportava una limitació manifesta de la capacitat del deutor de millorar de fortuna i també un escàs incentiu per a intentar efectivament la mencionada millora.

I és que la Llei de les Partides que, segons l'opinió de Manresa, havia quedat superada per l'article 1920 del Codi Civil, era en certa manera més favorable al deutor en indicar el següent: «El desamparamiento que faze el debdor de sus bienes (...) ha tal fuerza que después non puede ser el debdor emplazado, nin es tenido de responder en juyzio a aquellos a quien deuiesse algo: fueras ende si oviesse fecho tan gran ganancia, que podría pagar los debdos todos, o parte dellos, e que fincasse a el de que podiesse vivir». Així doncs, la Llei de Partides ja va preveure l'alliberament del deutor després d'un procés de liquidació dels seus béns (que no necessàriament de conveni amb els creditors) i a més, en certa manera, va establir una modulació de la millor fortuna al no permetre que esta puga jugar en perjudi del deutor, excepte quan este puga pagar tots els seus deutes (o, en expressió certament un poc confusa, part d'estos) sense perjudi de les seues pròpies condicions de vida, tot això relacionat amb «tan gran ganancia» que en principi s'haja de considerar atípic.

Es complixen en 2015 exactament 750 anys des que va acabar la redacció de la gran obra legislativa d'Alfons X el Savi que ha inspirat durant diversos segles els ordenaments jurídics hispanoamericans, però sorprén veure com en esta matèria havien arribat en alguns aspectes a uns preceptes més avançats que la codificació huitcentista.

La segona oportunitat que arreplega este reial decret llei respon òbviament a una tècnica legislativa més moderna però s'inspira d'uns principis ja presents, com s'acaba de demostrar, en el nostre dret històric. Sempre ha de constituir un motiu de confiança en les normes legals el que els seus principis inspiradors no obeïsquen a una improvisació, sinó al resultat de molts anys o inclús segles de reflexió sobre la matèria. Cal que el legislador fuja sempre de tota temptació demagògica que a la llarga es puga tornar en contra d'aquells als quals pretén beneficiar. Perquè l'economia cresca és necessari que fluisca el crèdit i que el marc jurídic aplicable done confiança als deutors; però sense minar la dels creditors, perquè en este cas es produiria precisament l'efecte contrari al pretés: el retraïment del crèdit o, almenys, el seu encariment.

Per això, el mecanisme de segona oportunitat dissenyat per este reial decret llei establix els controls i les garanties necessaris per a evitar insolvències estratègiques o facilitar dacions en pagament selectives. Es tracta de permetre que aquell que ho ha perdut tot per haver liquidat la totalitat del seu patrimoni en benefici dels seus creditors, puga veure's alliberat de la major part dels deutes pendents després de la mencionada liquidació. I es tracta igualment de quantificar la millora de fortuna que, eventualment, permetrà revocar l'esmentat benefici per les raons de justícia cap als creditors que tan encertadament van exposar autors com Manresa.

Amb això s'aconsegueix el desitjat equilibri i la necessària justícia que ha d'inspirar qualsevol norma jurídica.

A més de la regulació del mecanisme de segona oportunitat i de la millora de certs instituts pre o paraconcursals, este reial decret llei conté altres disposicions de les quals es dona detall sistemàtic a continuació.

II

Este reial decret llei s'estructura en onze articles, agrupats en dos títols, sis disposicions addicionals, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria única i tres disposicions finals.

El títol I, sota la rúbrica «Mesures urgents per a la reducció de la càrrega financera», conté tres articles de caràcter modificatiu a través dels quals es fa una nova redacció de determinats preceptes d'altres tantes normes legals: la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal; el Reial Decret llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, i la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per a reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social.

El títol II, «Altres mesures d'orde social», s'estructura en tres capítols.

El primer dels capítols arreplega en els seus quatre articles una sèrie de mesures relatives a l'àmbit tributari i de les administracions públiques, a través de la modificació d'aspectes concrets de les quatre normes legals següents: la Llei 35/2006, de 28 de

novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni; la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic; el Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, i la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats.

El capítol II conté tres mesures relatives al foment de l'ocupació en l'àmbit de la Seguretat Social. Així, d'una banda, s'estableix un nou incentiu per a la creació d'ocupació estable, consistent en la fixació d'un mínim exempt en la cotització empresarial per contingències comunes a la Seguretat Social per la contractació indefinida de treballadors. En segon lloc, se situa en 20 el nombre de jornades reals cotitzades exigides als treballadors eventuais agraris de determinades províncies per a poder ser beneficiaris del subsidi per desocupació previst en el Reial Decret 5/1997, de 10 de gener, i en l'article tercer de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, així com de la renda agrària regulada pel Reial Decret 426/2003, d'11 d'abril. En tercer lloc, i finalment, s'establixen beneficis de Seguretat Social per a aquells supòsits en què el professional autònom haja d'atendre obligacions familiars que puguen influir en la seua activitat.

La part dispositiva de la norma es tanca amb el capítol III, «Mesures relatives a l'àmbit de l'Administració de Justícia», del seu títol II, en l'únic article del qual es modifica la Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, per a adequar el règim de taxes judicials a la situació concreta dels subjectes obligats al seu pagament.

Pel que fa a la part final d'esta norma, les disposicions addicionals primera a quinta complementen les modificacions introduïdes pel seu títol I en regular les funcions de mediació concursal, la remuneració del mediador concursal, la no-preceptivitat de la representació del deutor en el concurs consecutiu, l'aplicació informàtica destinada a actuar a manera de mesurador de solvència o la forma en què es produirà l'adhesió al Codi de bones pràctiques per a la reestructuració viable dels deutes amb garantia hipotecària sobre la vivenda habitual, amb les modificacions que s'hi introduïxen. Totes estes previsions regulen qüestions que estan directament relacionades amb les contingudes en el títol I i que són necessàries per a la seua immediata efectivitat. En la disposició addicional sexta es regula l'impuls i la coordinació de la negociació col·lectiva.

Respecte a les disposicions transitòries, la primera estableix el règim transitori en matèria concursal mentre que en la segona es preveu el règim aplicable a la contractació indefinida formalitzada amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei i en la tercera, les sol·licituds del subsidi per desocupació o de la renda agrària presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

La disposició derogatòria única conté la clàusula derogatòria referida a totes les disposicions del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa este reial decret llei, mentre que les tres disposicions finals regulen, respectivament, el títol competencial, les habilitacions per al desplegament, l'execució i l'aplicació de la norma i la seua entrada en vigor.

III

Les iniciatives que conté el títol I d'este reial decret llei per a permetre que les famílies i les empreses reduïsquen la seua càrrega financera suposen millores addicionals a les que ja s'han adoptat durant esta legislatura destinades als qui es troben en una situació més pròxima a la insolvència per les seues circumstàncies econòmiques i socials de vulnerabilitat, siguen pimes i autònoms, o persones naturals en general.

Estes iniciatives es poden resumir agrupant-les en tres blocs.

En primer lloc, es proposa flexibilitzar els acords extrajudicials de pagaments, i preveure un verdader mecanisme de segona oportunitat.

En segon terme, es millora també el Codi de bones pràctiques per a la reestructuració viable dels deutes amb garantia hipotecària sobre la vivenda habitual, introduït pel Reial Decret Llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, del qual ja s'han beneficiat prop de 14.000 famílies.

Finalment, s'amplia per un termini adicional de dos anys la suspensió dels llançaments sobre vivendes habituals de col·lectius especialment vulnerables contingut en la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per a reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, així com el col·lectiu que pot beneficiar-se d'esta mesura.

Pel que fa als acords extrajudicials de pagament regulats en el títol X de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, les modificacions contingudes en este reial decret llei tenen com a finalitat flexibilitzar-ne el contingut i efectes assimilant la seua regulació a la dels acords de refinançament de la disposició adicional quarta. Com a elements principals del nou règim estan l'ampliació del seu àmbit d'aplicació a les persones naturals no empresàries. Es regula, a més, un procediment simplificat per a estes, la possibilitat d'estendre els efectes de l'acord als creditors garantits dissidents, la qual cosa suposa un avanç pel que fa al règim de sotmetiment voluntari vigent amb anterioritat, i la potenciació de la figura del mediador concursal, introduint la possibilitat que actuen com a tal les cambres de comerç, indústria, navegació i servicis, si el deutor és empresari, o els notaris, si es tracta de persones naturals no empresàries.

Com a novetat fonamental, s'instaura un règim d'exoneració de deutes per als deutors persona natural en el marc del procediment concursal. El sistema d'exoneració té dos pilars fonamentals: que el deutor siga de bona fe i que es liquide prèviament el seu patrimoni (o que es declare la conclusió del concurs per insuficiència de massa).

Complides les anteriors condicions, el deutor podrà veure exonerats de forma automàtica els seus deutes pendents quan haja satisfet en la seua integritat els crèdits contra la massa, els crèdits concursals privilegiats i, si no ha intentat un acord extrajudicial de pagaments, el 25 per cent dels crèdits concursals ordinaris.

Alternativament, quan no hagen pogut satisfer els anteriors crèdits i sempre que accepte sotmetre's a un pla de pagaments durant els 5 anys següents, el deutor podrà quedar exonerat provisionalment de tots els seus crèdits, excepte els públics i per aliments, contra la massa i aquells que gaudisquen de privilegi general. Per a l'alliberament definitiu de deutes, el deutor haurà de satisfer en eixe període els deutes no exonerats o realitzar un esforç substancial per a fer-ho.

Respecte al Codi de bones pràctiques per a deutors hipotecaris, se n'amplia l'àmbit subjectiu, incrementant-se el límit anual de renda de les famílies beneficiàries, que es calcularà basant-se en l'IPREM anual de 14 mensualitats, incloent-hi com a nou supòsit d'especial vulnerabilitat que el deutor siga major de 60 anys i introduint una nova forma de càlcul del límit del preu dels béns immobles adquirits. Adicionalment, s'introdueix la inaplicació definitiva de les clàusules sòl d'aquells deutors situats en el nou llistat d'exclusió que les tinguen incloses en els seus contractes.

Finalment, s'amplia fins a 2017 el període de suspensió de llançaments sobre vivendes habituals de col·lectius especialment vulnerables, i es possibilita, en termes semblants als previstos per al Codi de bones pràctiques, que més persones puguen acollir-se a la suspensió.

En la present regulació, concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat exigides per l'article 86 de la Constitució Espanyola per a l'aprovació dels decrets llei. La justificació de les mesures del títol I, que es complementen amb les previsions contingudes en les disposicions adicionales primera a quinta i en la disposició transitòria primera, es basa en la necessitat d'alleujar la precària situació financera que suporten alguns deutors que, a pesar de la seua bona fe i el seu esforç, no aconsegueixen satisfer els seus deutes pendents encara després de la liquidació del seu patrimoni. Una major demora de la posada en marxa de les mesures contingudes en este títol i en les disposicions esmentades no faria més que agreujar la situació d'estes persones. Així mateix, convé que els efectes econòmics beneficiosos de la reestructuració del deute i de

la segona oportunitat –com el manteniment de les xicotetes i mitjanes empreses viables operativament però endeutades, la reducció dels incentius per a operar en l'economia informal i o l'augment de les oportunitats per a emprendre noves activitats econòmiques, per esmentar-ne únicament dos d'estos– es despleguen tan ràpid com siga possible. Diversos estudis han posat de manifest que la legislació concursal ha contribuït relativament poc al desendeutament de les llars espanyoles. Després de l'imprescindible sanejament d'una part del sistema financer espanyol, la introducció de la segona oportunitat, la millora del funcionament de l'acord extrajudicial de pagaments i l'ampliació de l'àmbit d'aplicació del Codi de bones pràctiques contribuiran a accelerar la caiguda de la ràtio d'endeutament de les famílies espanyoles i les xicotetes i mitjanes empreses. Finalment, en el present context de consolidació del creixement econòmic, la ràpida adopció de les mesures contingudes en el títol I i en les disposicions concordants de la part final d'este reial decret llei, que regulen determinats aspectes directament relacionats amb els previstos en l'articulat, ha de contribuir tan prompte com com siga possible a fer que els beneficis de la recuperació econòmica arriben a tots els segments de la població.

Estes mesures estructurals es completen amb l'ampliació d'altres de conjunturals destinades a protegir, en particular, deutors en situació d'especial vulnerabilitat. Encara que la millora de l'escenari econòmic general és apreciable, en el moment actual continua sent necessari fer front a la situació d'aquelles famílies que continuen patint l'adversitat econòmica, la qual cosa justifica que s'amplie l'àmbit subjectiu del Codi de bones pràctiques i del termini de suspensió de llançaments, la finalització del qual és imminent.

IV

El títol II d'este reial decret llei conté diverses mesures d'orde social.

Així, en primer lloc, s'aborden determinades mesures en l'àmbit tributari destinades a reduir la càrrega fiscal de determinats col·lectius especialment vulnerables. D'esta manera, es modifica la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni, amb la finalitat de permetre a nous col·lectius l'aplicació de les deduccions previstes en l'article 81 bis d'esta llei.

D'esta manera, en primer lloc, s'estén l'incentiu fiscal no només a ascendents que formen part de famílies nombroses sinó també a aquells que formen una família monoparental amb dos descendents que, entre altres requisits, depenen i conviuen exclusivament amb aquell.

Al mateix temps, es permetrà l'aplicació de les noves deduccions regulades en el dit article als contribuents que perceben prestacions del sistema públic de protecció de desocupació o pensions dels règims públics de previsió social o assimilats i tinguen un ascendent o descendent amb discapacitat a càrrec seu o formen part d'una família nombrosa o de la família monoparental indicada anteriorment, i no només als treballadors per compte propi o alié.

Addicionalment, se'n declaren exemptes les rendes que es puguen posar de manifest com a conseqüència de lleves i dacions en recompensa de deutes, establides en un conveni aprovat judicialment conforme al procediment establert en la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, en un acord de refinançament judicialment homologat a què es referix l'article 71 bis i la disposició addicional quarta de la mencionada llei, o en un acord extrajudicial de pagaments a què es referix el títol X de la mateixa llei, sempre que els deutes no deriven de l'exercici d'activitats econòmiques, ja que, en este cas, el seu règim està previst en la disposició final segona del Reial Decret llei 4/2014, de 7 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria de refinançament i reestructuració de deute empresarial.

Finalment, cal indicar que en les modificacions que s'introdueixen en l'àmbit de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat exigides per l'article 86 de la Constitució com a pressupòsit habilitant per a l'aprovació d'un reial decret llei, atesa la particularitat del col·lectiu beneficiari i la necessitat de la seua protecció per part dels poders públics, i el fet que es permeta la

sol·licitud anticipada de les deduccions a partir de l'aprovació d'esta norma, de manera que aquell pugua percebre les ajudes aprovades en el mínim de temps possible.

D'altra banda, amb l'objecte d'alleujar del compliment d'obligacions formals les entitats parcialment exemptes, per mitjà de l'article 7 d'este reial decret llei s'establix l'exclusió de l'obligació de presentar la declaració en l'Impost sobre Societats a aquelles entitats els ingressos totals de les quals del període impositiu no superen 50.000 euros anuals, sempre que l'import total dels ingressos corresponents a rendes no exemptes no supere 2.000 euros anuals i que totes les seues rendes no exemptes estiguen sotmeses a retenció, sempre que no estiguen subjectes a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratiu i dels incentius fiscals al mecenatge, ni es tracte de partits polítics.

Esta modificació ha d'entrar en vigor per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2015, la qual cosa justifica la urgència a aprovar-la, tenint en compte, addicionalment, que se n'ha d'evitar l'aplicació en els pagaments fraccionats corresponents als esmentats períodes impositius.

En segon lloc, en l'àmbit de les administracions públiques, el Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, va introduir una sèrie de mesures en el nostre ordenament amb la finalitat d'homogeneïtzar els instruments existents en matèria de negociació col·lectiva, representació i participació del personal al servici de les administracions públiques. Entre altres modificacions, este reial decret llei va efectuar una nova ordenació de les unitats electorals en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, de manera que es va establir un marc adequat en el qual poder fer efectiu el procediment d'elecció dels representants dels empleats públics davant dels òrgans de negociació i participació. Estos instruments de negociació i participació configuren un ventall de garanties per a la representació de l'empleat públic, de conformitat amb el que preveu el nostre ordenament constitucional, i que pretén refermar la defensa efectiva dels seus drets i interessos en l'àmbit de les administracions públiques.

La Mesa General de Negociació de l'Administració General de l'Estat per a matèries comunes a personal funcionari, estatutari i laboral i la Mesa General de Negociació del personal funcionari de l'Administració General de l'Estat, en la seua sessió conjunta celebrada el 31 de juliol de 2014, van acordar proposar al Govern tres iniciatives de reforma normativa per a la millora dels mecanismes de participació i negociació col·lectiva en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat. La finalitat de la mencionada proposta consistix en la introducció d'una sèrie d'adaptacions i millores tècniques en les mesures de reforma implantades sobre esta matèria pel Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol. Precisament la pròxima celebració d'eleccions sindicals en l'Administració General de l'Estat justifica la necessitat d'adoptar les esmentades modificacions dels instruments de participació i negociació existents, amb caràcter previ a l'inici del procés electoral. Estes propostes es formulen a la vista de les necessitats detectades en el marc de l'esmentat procés i a fi de millorar tant el marc jurídic aplicable com el sistema de garanties que han de presidir-lo.

Es tracta, en definitiva, d'abordar les adaptacions legals que permeten aclarir i completar la configuració en les unitats electorals, i que cal efectuar modificant una norma amb rang de llei. Per a la seua adopció, després de l'oportú període de negociació, la proposta ha comptat amb el vot favorable de la majoria d'organitzacions sindicals presents en les esmentades mesos i, particularment, de les organitzacions més representatives: CCOO, UGT i CSIF.

En primer lloc, es millora l'articulació continguda en la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, en matèria d'òrgans de representació del personal estatutari de l'àmbit sanitari, del personal docent no universitari, així com aclarir el corresponent al personal al servici de l'Administració de Justícia; es tracta de col·lectius de personal específic que necessiten esta modificació per a garantir-ne l'adequada representació.

En segon lloc, s'introduïx una millora tècnica en la redacció actual de l'article 35 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic que, al regular la composició i constitució de les meses de negociació, en la versió fins ara vigent es referix únicament a matèries que afecten el personal funcionari, quan cal que esta regulació es faça extensible també a les matèries comunes al personal funcionari, estatutari i laboral. Amb això, es pretén donar suport legal al que fins ara és una pràctica comuna en la negociació col·lectiva: efectuar una negociació global i de conjunt per a les diferents tipologies de personal que concorren en l'Administració.

I, en tercer lloc, s'introduïx una nova disposició addicional en l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic en matèria de meses de negociació corresponents a àmbits específics de negociació, diferents en puritat als previstos en l'article 34.4. En este sentit, és en l'esmentat àmbit on es du a terme la negociació sobre les condicions de treball i, si bé afecta determinats col·lectius d'empleats públics que poden estar adscrits a diferents administracions públiques, en realitat esta negociació recau sobre la competència de l'Administració General de l'Estat. Amb la introducció d'esta disposició addicional, es pretén suplir un important buit legal referit a estes meses, a més de completar la insuficiència del règim normatiu fins ara vigent.

Esta distinta dependència funcional i orgànica dels empleats públics determina que per a conformar la representació de les organitzacions sindicals en cada una de les meses s'hagen de tindre en compte els seus respectius àmbits de negociació en el seu conjunt i no el d'una administració pública determinada com seria el cas de les meses sectorials regulades en l'article 34.4 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. Així mateix, amb la incorporació de la nova disposició addicional es dóna compliment efectiu a l'Acord subscrit entre la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques i les organitzacions sindicals de 25 d'octubre de 2012, per mitjà del qual les dos parts es comprometen a avançar en l'estructuració de la negociació col·lectiva.

Es tracta, en definitiva, de dotar-se d'un marc legal específic i apropiat que permeta articular adequadament la seua activitat negociadora en els diferents àmbits en què s'articula el sistema de negociació, representació i participació en l'Administració General de l'Estat i en l'Administració de Justícia.

Esta iniciativa legislativa ha sigut impulsada, a més, per les mateixes meses generals de negociació de l'Administració General de l'Estat a les quals es referixen els articles 36.3 i 34.1 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, que, amb l'acord aconseguït entre l'Administració i les organitzacions amb major representativitat presents en estes, van sol·licitar-ne l'aprovació.

Com que es tracta d'una modificació proposada per les esmentades meses generals de negociació, esta proposta normativa complix el que disposa l'article 37.1 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, i ha sigut objecte de negociació i acord en el seu si.

Quant a les raons d'extraordinària i urgent necessitat que aconsellen la seua inclusió en este reial decret llei, cal dir que estes modificacions s'han d'aprovar amb caràcter previ a l'inici del procés d'eleccions sindicals que es duren a terme en el present any en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat. És evident, per tant, que la tramitació ordinària d'una norma amb rang de llei que permeta aplicar este conjunt de mesures dilatària durant un temps considerable l'entrada en vigor de la reforma, i ocasionaria distorsions en el desenvolupament de la mateixa negociació col·lectiva i impediria la seua efectiva aplicació al procés electoral previst per a 2015.

En efecte, la pròxima celebració d'eleccions sindicals en l'Administració General de l'Estat justifica la necessitat d'adoptar estes modificacions tècniques en els instruments de participació i negociació existents, amb caràcter previ a l'inici del procés electoral. Estes propostes es formulen a la vista de les necessitats detectades en el marc de l'esmentat procés, i a fi de millorar tant el marc jurídic aplicable com el sistema de garanties que han de presidir-lo. El procés per a la celebració d'eleccions sindicals en l'Administració General de l'Estat s'ha iniciat ja amb la presentació per les organitzacions sindicals majoritàries de l'Acord de promoció generalitzada d'eleccions sindicals, de 29 d'octubre de 2014. Està previst que l'inici del procés electoral es produïska el 30 d'abril

de 2015 amb la realització de les eleccions, amb caràcter general, el pròxim 18 de juny. Això justifica la urgent necessitat d'adoptar estes modificacions tècniques en la normativa d'aplicació en matèria de participació i negociació existents, amb caràcter previ a la finalització del període per a realitzar els preavisos, que conclou un mes abans de l'inici del procés electoral referit.

La naturalesa de les modificacions proposades requerixen per a la seua adopció una norma amb rang de llei, ja que es tracta de modificacions introduïdes tant en el Reial Decret Llei 20/2012 com en la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. Per tot això, l'instrument adequat per a dur-ho a terme és un reial decret llei al concórrer les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigix l'article 86 de la Constitució. A la vista de la consolidada jurisprudència del Tribunal Constitucional emesa sobre este instrument normatiu, es considera que encaixa en els supòsits habilitadors i en les causes i finalitats previstes en el reial decret llei, i específicament per la necessitat que les modificacions proposades puguen resultar efectives en el procés electoral previst per a l'any pròxim en l'Administració General de l'Estat.

Per la seua banda, en l'àmbit de les polítiques públiques d'ocupació i Seguretat Social, la reducció de les cotitzacions empresarials per contingències comunes a la Seguretat Social per contractació indefinida, aprovada pel Reial Decret Llei 3/2014, de 28 de febrer, de mesures urgents per al foment de l'ocupació i la contractació indefinida, i que s'articula per mitjà de l'establiment d'una tarifa plana de cotització, ha constituït una mesura eficaç per a contribuir a la creació d'ocupació estable.

Així, segons les dades de l'enquesta de població activa del quart trimestre de 2014, l'ocupació ha crescut en 433.900 persones en els 12 últims mesos, amb un variació anual del 2,5% i l'ocupació assalariada indefinida s'ha incrementat en 212.800 persones, un 2,0 %.

Amb l'objectiu de consolidar esta evolució positiva de la contractació indefinida i potenciar el seu impacte per als col·lectius amb més dificultats per a la inserció laboral estable, i en compliment de la resolució aprovada pel Congrés dels Diputats amb motiu del debat sobre l'estat de la nació del 25 de febrer de 2015, per mitjà de l'article 8 s'estableix un nou incentiu per a la creació d'ocupació estable, consistent en la fixació d'un mínim exempt en la cotització empresarial per contingències comunes a la Seguretat Social per la contractació indefinida de treballadors.

L'establiment d'un mínim exempt suposa la creació d'un incentiu de caràcter progressiu que reduïx en major grau les cotitzacions socials per la contractació estable de treballadors amb menors retribucions. Amb esta mesura es pretén afavorir aquells col·lectius amb més dificultats d'inserció estable en el mercat laboral, com ara desempleats de llarga duració, treballadors amb escassa formació i jòvens sense experiència laboral. Estos col·lectius es veuen més afectats per la desocupació i la temporalitat.

A l'empara d'esta nova regulació, de la qual es podran beneficiar totes les empreses que contracten de forma indefinida i creen ocupació neta, els primers 500 euros de la base mensual corresponent a contingències comunes quedaran exempts de cotització empresarial quan el contracte se subscriga a temps complet. Quan el contracte se subscriga a temps parcial, la mencionada quantia es reduirà en proporció al percentatge en què disminuisca la jornada de treball, que no podrà ser inferior al 50 per 100 de la jornada d'un treballador a temps complet.

Este benefici en la cotització consistirà en una bonificació, a càrrec del Servei Públic d'Ocupació Estatal, en cas que el contracte indefinit es formalitze amb jòvens inscrits en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil, i en una reducció, a càrrec del sistema de la Seguretat Social, en els altres supòsits.

Igual que la tarifa plana de cotització, la bonificació o reducció s'aplicarà durant un període de 24 mesos. En el cas d'empreses amb menys de deu treballadors, la mesura es prolongarà durant 12 mesos més. Quedaran exempts durant este últim període de l'aplicació del tipus de cotització els primers 250 euros de la base de cotització o la quantia que proporcionalment corresponga en els supòsits de contractació a temps parcial.

Respecte als requisits per a disfrutar del nou benefici en la cotització, als supòsits en què no és procedent la seua aplicació, a les incompatibilitats i el reintegrament de quantitats per aplicació indeguda d'este, són molt semblants als establits per a la tarifa plana de cotització en el Reial Decret Llei 3/2014, de 28 de febrer, per a aconseguir la continuïtat i simplicitat del sistema.

L'aplicació de la bonificació o reducció a què es referix este article no afectarà la determinació de la quantia de les prestacions econòmiques a què puguen tindre dret els treballadors afectats, que es calcularà aplicant l'import íntegre de la base de cotització que els corresponga.

Per al supòsit de contractació indefinida de beneficiaris del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, es permet la compatibilització dels incentius previstos en l'article 107 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, i també es declara compatible amb l'ajuda econòmica d'acompanyament que perceben els beneficiaris del Programa d'Activació per a l'Ocupació, en cas de formalitzar-se el contracte amb ells.

El nou benefici en la cotització per contractació indefinida coexistirà fins al 31 de març de 2015 amb el regulat en el Reial Decret Llei 3/2014, de 28 de febrer. En la disposició transitòria segona del reial decret llei es preveu que els beneficis a la cotització a la Seguretat Social que van tindre contractes indefinits subscrits amb anterioritat a la data de la seua entrada en vigor, es regiran per la normativa vigent en el moment de la seua subscripció.

En la present regulació concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat exigides per l'article 86 de la Constitució Espanyola per a l'aprovació dels decrets llei al continuar constituint una prioritat la contractació indefinida de treballadors i la necessitat de fomentar l'estabilitat en el mercat laboral, la qual cosa, unit a la pròxima finalització, el 31 de març de 2015, del termini per a beneficiar-se de la tarifa plana de cotització del Reial Decret Llei 3/2014, de 28 de febrer, justifiquen l'adopció d'esta nova mesura a la major urgència possible.

D'altra banda, quant a la mesura prevista en l'article 9, consistent en una bonificació a treballadors autònoms per conciliació de la vida professional i familiar vinculada a la contractació, la previsió de la disposició final segona de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom, que estableix la convergència progressiva dels drets dels treballadors autònoms en relació amb els establits per als treballadors per compte d'altri inclosos en el Règim General de la Seguretat Social, fa necessària l'adopció de successives mesures per al compliment de l'esmentat objectiu.

Així, en la línia marcada per a l'equiparació dels drets dels treballadors per compte propi davant dels treballadors per compte d'altri, i per a garantir la protecció en la conciliació de la vida familiar i professional dels treballadors per compte propi, s'inclou una mesura de suport a estos basada en beneficis de Seguretat Social per a aquells supòsits en què el professional haja d'atendre obligacions familiars que puguen influir en la seua activitat.

La mencionada mesura consistix en una bonificació en la quota del treballador per compte propi a la Seguretat Social, en una quantia vinculada a la base de cotització mitjana dels últims dotze mesos del treballador autònom, de manera que es garanteix la proporcionalitat de la mesura.

A més, el gaudi d'esta bonificació queda subjecte a la contractació d'un treballador per compte d'altri, amb la qual cosa es complix un doble objectiu. D'una banda, s'adopten mesures que contribuïsquen a la viabilitat del projecte professional del treballador autònom perquè pugua afrontar les seues obligacions familiars, mantenint la seua activitat professional. D'altra banda, a l'estar vinculada la mesura a la contractació d'un treballador per compte d'altri, es pretén contribuir a la dinamització del mercat de treball.

En la present regulació concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat exigides per l'article 86 de la Constitució Espanyola per a l'aprovació dels decrets llei, al continuar constituint una prioritat l'equiparació dels drets dels treballadors

per compte propi davant dels treballadors per compte d'altri, especialment pel que fa a la necessària protecció de la conciliació de la vida familiar i professional.

Dos de les peces claus de la política de la Unió Europea són el principi d'igualtat entre hòmens i dones i el foment de l'emprenedoria.

Els dos principis convergixen en la Directiva 2010/41/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de juliol de 2010, sobre l'aplicació del principi d'igualtat de tracte entre hòmens i dones que exercixen una activitat autònoma.

A més, la Comissió Europea va presentar el 9 de gener de 2013 el Pla d'Acció d'Emprenedoria 2020, pla pel qual la Comissió invitava els estats membres a aplicar polítiques que permeten que les dones aconseguisquen un equilibri adequat entre el treball i la vida quotidiana.

La mencionada Directiva 2010/41/UE establia que, com a molt tard, el 5 d'agost de 2015 els estats membres hauran de transmetre a la Comissió Europea tota la informació disponible sobre la seua aplicació.

Atés que en l'àmbit de la conciliació entre la vida familiar i professional era palesa la necessitat de regulació específica per al col·lectiu de treballadores i treballadors autònoms, i donada la proximitat de l'esmentada data d'agost de 2015, es constata la urgent necessitat de posar en marxa la mesura que es proposa.

Finalment, la importància dels danys ocasionats per la sequera en la campanya de l'oliva de 2014 en les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura dificulta greument, per la seua incidència en la pèrdua de jornades de treball, la consecució del nombre mínim de jornades reals cotitzades necessàries per a accedir al subsidi per desocupació previst en el Reial Decret 5/1997, de 10 de gener, pel qual es regula el subsidi per desocupació en favor dels treballadors eventuais inclosos en el Règim Especial Agrari de la Seguretat Social i en l'article tercer de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, així com a la renda agrària regulada pel Reial Decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais inclosos en el Règim Especial Agrari de la Seguretat Social residents en les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura.

Atesa la incidència en la reducció de producció, considerant que l'oliverar és el principal sector d'activitat agrícola en estes regions i tenint en compte els estudis de mobilitat de treballadors que es desplacen a treballar a províncies limítrofes, cal arbitrar els mecanismes necessaris per a facilitar amb caràcter urgent, excepcional i transitori el compliment dels requisits exigits als treballadors eventuais agraris de les províncies on s'ha produït un descens de producció seguint els precedents d'ocasions anteriors, en els quals, davant de circumstàncies semblants, es va aprovar, per mitjà dels reials decrets Llei 10/2005, de 20 de juny; 2/2010, de 19 de març, i 1/2013, de 25 de gener, la reducció del nombre mínim de jornades realitzades per a accedir a les prestacions indicades.

A esta finalitat respon la mesura prevista en l'article 10, per mitjà de la qual se situa en 20 el nombre de jornades reals cotitzades exigides als treballadors eventuais agraris de les províncies afectades per a poder ser beneficiaris del subsidi per desocupació o de la renda agrària abans indicats.

Esta mesura serà aplicable als treballadors que hagen presentat la sol·licitud corresponent entre l'1 de setembre de 2014 i l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

Finalment, pel que fa a l'article 11 d'este reial decret llei, cal indicar que, transcorregut un termini raonable des de l'adopció del Reial Decret Llei 3/2013, de 22 de febrer, en matèria de taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional, s'ha pogut constatar que és inajornable atendre la situació econòmica desfavorable d'un important nombre de ciutadans que, no sent beneficiaris del dret d'assistència jurídica gratuïta, ha de ser objecte d'atenció quant a l'impacte que sobre ells té el sistema de taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional.

En este sentit, la connexió entre la situació de necessitat exposada i les mesures que s'adopten en este reial decret llei és clara perquè les modificacions que s'hi introduïsen comporten un efecte favorable immediat, atés que l'entrada en vigor d'esta norma suposarà l'exempció del pagament de la taxa per part de les persones físiques.

D'altra banda, la utilització del reial decret llei per reformar la Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses respecta la doctrina constitucional quant al pressupòsit habilitador de l'extraordinària i urgent necessitat com a necessitat relativa a un objectiu governamental que demana una acció normativa en un termini més breu que el requerit pel procediment legislatiu ordinari o pel d'urgència. En este sentit, la necessitat d'acudir a una disposició legal excepcional no només està justificada per les raons abans exposades, sinó que també es pot vincular, i així s'ha fet de vegades, a mesures incentivadores de l'economia o d'estimulació dels mercats que permeten dur a terme objectius governamentals de política econòmica general.

La utilització del reial decret llei respon, per tant, a la urgència detectada, i atorga immediatesa a la consecució d'un doble objectiu: posar fi a una situació que havia generat un enorme rebuig social i, alhora, eliminar un element de retraïment en l'accés als tribunals en un context de previsible augment de moviments econòmics entre els diferents operadors jurídics.

En efecte, és previsible que siguen molts els assumptes la judicialització dels quals es decidisca posposar a un moment posterior a l'aprovació de la norma amb rang legal, si esta es tramita pel procediment ordinari o d'urgència. Per això, en eixe moment es pot produir una entrada massiva de causes en els jutjats i tribunals. En este sentit, la utilització d'un vehicle normatiu més àgil temporalment, com és el reial decret llei, permetrà minimitzar este efecte col·lateral que en l'activitat dels òrgans judicials pot produir la reforma.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda en l'article 86 de la Constitució, a proposta dels ministres d'Economia i Competitivitat, de Justícia, d'Ocupació i Seguretat Social i d'Hisenda i Administracions Públiques, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 27 de febrer de 2015,

DISPOSE:

TÍTOL I

Mesures urgents per a la reducció de la càrrega financera

Article 1. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.*

La Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, es modifica en els termes següents:

Primer. *Modificacions en matèria de segona oportunitat.*

U. Es modifica la redacció de l'apartat 2 de l'article 178, en els termes següents:

«2. Fora dels supòsits previstos en l'article següent, en els casos de conclusió del concurs per liquidació o insuficiència de massa activa, el deutor persona natural quedarà responsable del pagament dels crèdits restants. Els creditors podran iniciar execucions singulars fins que no s'acorde la reobertura del concurs o no es declare un nou concurs. Per a estes execucions, la inclusió del seu crèdit en la llista definitiva de creditors s'equipara a una sentència de condemna ferma.»

Dos. S'afig un nou article 178 bis, amb la redacció següent:

«Article 178 bis. *Benefici de l'exoneració del passiu insatisfet.*

1. El deutor persona natural podrà obtindre el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en els termes que estableix este article, una vegada conclòs el concurs per liquidació o per insuficiència de la massa activa.

2. El deutor haurà de presentar la seua sol·licitud d'exoneració del passiu insatisfet davant del jutge del concurs dins del termini d'audiència que se li haja conferit de conformitat amb el que estableix l'article 152.3.

3. Només s'admetrà la sol·licitud d'exoneració de passiu insatisfet als deutors de bona fe. S'entendrà que concorre bona fe en el deutor sempre que es complisquen els requisits següents:

1r. Que el concurs no haja sigut declarat culpable.

2n. Que el deutor no haja sigut ni condemnat en sentència ferma per delictes contra el patrimoni, contra l'orde socioeconòmic, contra la falsedat documental, contra la hisenda pública i la Seguretat Social o contra els drets dels treballadors en els 10 anys anteriors a la declaració de concurs. Si existix un procés penal pendent, el jutge del concurs haurà de suspendre la seua decisió respecte a l'exoneració del passiu fins que hi haja sentència penal ferma.

3r. Que, reunint els requisits establits en l'article 231, haja realitzat o, almenys, intentat realitzar un acord extrajudicial de pagaments.

4t. Que haja satisfet en la seua integritat els crèdits contra la massa, i els crèdits concursals privilegiats i, si no ha intentat un acord extrajudicial de pagaments previ, almenys el 25 per cent de l'import dels crèdits concursals ordinaris.

5t. Que, alternativament al número anterior:

i) Accepte sotmetre's al pla de pagaments previst en l'apartat 6.

ii) No haja incomplert les obligacions de col·laboració establides en l'article 42.

iii) No haja obtingut este benefici dins dels deu últims anys.

iv) No haja rebutjat dins dels quatre anys anteriors a la declaració de concurs una oferta d'ocupació adequada a la seua capacitat.

v) Accepte de forma expressa, en la sol·licitud d'exoneració de passiu insatisfet, que l'obtenció d'este benefici es farà constar en la secció especial del Registre Públic Concursal amb possibilitat d'accés públic, per un termini de cinc anys.

4. El secretari judicial traslladarà la sol·licitud del deutor a l'administració concursal i als creditors personats per un termini de cinc dies perquè al·leguen el que estimen oportú en relació a la concessió del benefici.

Si l'administració concursal i els creditors personats mostren la seua conformitat a la petició del deutor o no s'hi oposen, el jutge del concurs concedirà, amb caràcter provisional, el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en la resolució declarant la conclusió del concurs per finalització de la fase de liquidació.

L'oposició només es podrà fonamentar en la inobservança d'algun o alguns dels requisits de l'apartat 3 i se li donarà el tràmit de l'incident concursal. No es podrà dictar cap interlocutòria de conclusió del concurs fins que adquirisca fermesa la resolució que recaiga en l'incident i que reconega o denega el benefici.

5. El benefici de l'exoneració del passiu insatisfet concedit als deutors previstos en el número 5t de l'apartat 3 s'estendrà a la part insatisfeta dels crèdits següents:

1r. Els crèdits ordinaris i subordinats pendents en la data de conclusió del concurs, encara que no hagen sigut comunicats, i exceptuant els crèdits de dret públic i per aliments.

2n. Respecte als crèdits enumerats en l'article 90.1, la part d'estos que no s'haja pogut satisfer amb l'execució de la garantia quedarà exonerada llevat que quede inclosa, segons la seua naturalesa, en alguna categoria diferent de crèdit ordinari o subordinat.

Els creditors els crèdits dels quals s'extingixen no podran iniciar cap tipus d'acció dirigida al deutor per a cobrar-los.

Queden fora de perill els drets dels creditors davant dels obligats solidàriament amb el concursat i davant dels seus fiadors o avaladors, els quals no podran invocar el benefici d'exoneració del passiu insatisfet obtingut pel concursat.

Si el concursat és casat en règim de guanyos o un altre de comunitat i no s'ha liquidat el règim econòmic conjugal, el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet s'estendrà al cònjuge del concursat, encara que no haja sigut declarat el seu propi concurs, respecte dels deutes anteriors a la declaració de concurs dels quals haja de respondre el patrimoni comú.

6. Els deutes que no queden exonerats d'acord amb el que disposa l'apartat anterior hauran de ser satisfets pel concursat dins dels cinc anys següents a la conclusió del concurs, llevat que tinguen un venciment posterior. Durant els cinc anys següents a la conclusió del concurs, els deutes pendents no podran meritjar interès.

A este efecte, el deutor haurà de presentar una proposta de pla de pagaments que, oïdes les parts per un termini de 10 dies, serà aprovat pel jutge en els termes en què haja sigut presentat o amb les modificacions que considere oportunes.

Respecte als crèdits de dret públic, la tramitació de les sol·licituds d'ajornament o fraccionament es regirà pel que disposa la seua normativa específica.

7. Qualsevol creditor concursal estarà legitimat per a sol·licitar del jutge del concurs la revocació del benefici d'exoneració del passiu insatisfet quan el deutor, durant els cinc anys següents a la seua concessió:

a) Incórrega en alguna de les circumstàncies que, d'acord amb el que estableix l'apartat 3, haja impedit la concessió del benefici de l'exoneració del passiu insatisfet.

b) Si és el cas, incomplix l'obligació de pagament dels deutes no exonerats d'acord amb el que disposa el pla de pagaments.

c) Millora substancialment la situació econòmica del deutor de manera que puga pagar tots els deutes pendents sense detriment de les seues obligacions d'aliments, o

d) Es constata l'existència d'ingressos, béns o drets ocultats.

La sol·licitud es tramitarà d'acord amb el que estableix la Llei d'Enjudiciament Civil per al juí verbal. Si el jutge acorda la revocació del benefici, els creditors recuperen la plenitud de les seues accions davant del deutor per a fer efectius els crèdits no satisfets a la conclusió del concurs.

8. Transcorregut el termini previst en l'apartat anterior sense que s'haja revocat el benefici, el jutge del concurs, a petició del deutor concursat, dictarà una interlocutòria en la qual reconega amb caràcter definitiu l'exoneració del passiu insatisfet en el concurs.

També podrà, atenent les circumstàncies del cas i amb audiència prèvia dels creditors, declarar l'exoneració definitiva del passiu insatisfet del deutor que no haja complit en la seua integritat el pla de pagaments però haja destinat al seu compliment, almenys, la mitat dels ingressos percebuts durant l'esmentat termini que no tinguen la consideració d'inembargables.

A l'efecte d'este article, s'entén per ingressos inembargables els previstos en l'article 1 del Reial Decret Llei 8/2011, d'1 de juliol, de mesures de suport als deutors hipotecaris, de control del gasto públic i cancel·lació de deutes amb empreses i autònoms contrets per les entitats locals, de foment de l'activitat empresarial i impuls de la rehabilitació i de simplificació administrativa.

Contra la mencionada resolució, que es publicarà en el Registre Públic Concursal, no s'hi podrà interposar cap recurs.»

Tres. Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 176 bis, que queden redactats en els termes següents:

«3. Una vegada distribuïda la massa activa, l'administració concursal presentarà al jutge del concurs un informe justificatiu que afirmarà i raonarà inexcusablement que el concurs no serà qualificat com a culpable i que no hi ha accions viables de reintegració de la massa activa ni de responsabilitat de tercers pendents de ser exercitades o bé que el que es puga obtindre de les corresponents accions no seria suficient per al pagament dels crèdits contra la massa. No impedirà la declaració d'insuficiència de massa activa que el deutor mantinga la propietat de béns legalment inembargables o desproveïts de valor de mercat, o que el cost de fer la declaració siga manifestament desproporcionat respecte del seu previsible valor venal.

L'informe es posarà de manifest en l'oficina judicial per quinze dies a totes les parts personades.

La conclusió per insuficiència de massa serà acordada per interlocutòria. Si en el termini d'audiència concedit a les parts es formula una oposició a la conclusió del concurs, se li donarà la tramitació de l'incident concursal. Durant este termini, el deutor persona natural podrà sol·licitar l'exoneració del passiu insatisfet. La tramitació de la mencionada sol·licitud, els requisits per a beneficiar-se de l'exoneració i els seus efectes es regiran pel que disposa l'article 178 bis.

4. També es podrà acordar la conclusió per insuficiència de massa en la mateixa interlocutòria de declaració de concurs quan el jutge aprecie de manera evident que el patrimoni del concursat no serà presumiblement suficient per a la satisfacció dels previsible crèdits contra la massa del procediment ni és previsible l'exercici d'acció de reintegració, d'impugnació o de responsabilitat de tercers.

Si el concursat és una persona natural, el jutge designarà un administrador concursal que haurà de liquidar els béns existents i pagar els crèdits contra la massa seguint l'ordre de l'apartat 2. Una vegada conclosa la liquidació, el deutor podrà sol·licitar l'exoneració del passiu insatisfet davant del jutge del concurs. La tramitació de la sol·licitud, els requisits per a beneficiar-se de l'exoneració i els seus efectes es regiran pel que disposa l'article 178 bis.

Contra esta interlocutòria s'hi podrà interposar un recurs d'apel·lació.»

Segon. *Modificacions en matèria d'acord extrajudicial de pagaments.*

U. Es modifica l'article 231, que queda redactat en els termes següents:

«Article 231. *Pressupostos.*

1. El deutor persona natural que es trobe en situació d'insolvència d'acord amb el que disposa l'article 2 d'esta llei, o que preveja que no podrà complir regularment les seues obligacions, podrà iniciar un procediment per a arribar a un acord extrajudicial de pagaments amb els seus creditors, sempre que l'estimació inicial del passiu no supere els cinc milions d'euros. En el cas de deutor persona natural empresari, s'hi haurà d'aportar el balanç corresponent. Als efectes d'este títol, es consideraran empresaris persones naturals no només aquells que tinguen esta condició d'acord amb la legislació mercantil, sinó aquells que exercisquen activitats professionals o tinguen aquella consideració als efectes de la legislació de la Seguretat Social, així com els treballadors autònoms.

2. També podran instar el mateix acord qualssevol persones jurídiques, siguen o no societats de capital, que complisquen les condicions següents:

- a) Es troben en estat d'insolvència.
- b) En cas de ser declarades en concurs, l'esmentat concurs no ha de revestir especial complexitat en els termes que preveu l'article 190 d'esta llei.
- c) Que disposen d'actius suficients per a satisfer els gastos propis de l'acord.

3. No podran formular sol·licitud per a arribar a un acord extrajudicial de pagaments:

1r. Els qui hagen sigut condemnats en sentència ferma per delictes contra el patrimoni, contra l'orde socioeconòmic, de falsedat documental, contra la hisenda pública, la Seguretat Social o contra els drets dels treballadors en els 10 anys anteriors a la declaració de concurs.

2n. Les persones que, dins dels cinc últims anys, hagen arribat a un acord extrajudicial de pagaments amb els creditors, hagen obtingut l'homologació judicial d'un acord de refinançament o hagen sigut declarades en concurs de creditors.

El còmput de l'esmentat termini començarà a comptar, respectivament, des de la publicació en el Registre Públic Concursal de l'acceptació de l'acord extrajudicial de pagaments, de la resolució judicial que homologue l'acord de refinançament o de la interlocutòria que declare la conclusió del concurs.

4. No podran accedir a l'acord extrajudicial de pagaments els qui negocien amb els seus creditors un acord de refinançament o la sol·licitud de concurs del qual haja sigut admesa a tràmit.

5. Els crèdits amb garantia real es veuran afectats per l'acord extrajudicial tal com disposen els articles 238 i 238 bis.

Els crèdits de dret públic no podran en cap cas veure's afectats per l'acord extrajudicial, encara que gaudisquen de garantia real.

No podran acudir al procediment previst en este títol les entitats asseguradores i reassuradores.»

Dos. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 232, que queden redactats en els termes següents:

«2. La sol·licitud es farà per mitjà d'un formulari normalitzat subscrit pel deutor, i inclourà un inventari amb l'efectiu i els actius líquids de què disposa, els béns i drets de què siga titular i els ingressos regulars previstos. S'acompanyarà també d'una llista de creditors, dels quals s'especificarà la identitat, el domicili i l'adreça electrònica, amb expressió de la quantia i el venciment dels respectius crèdits, en la qual s'inclouran una relació dels contractes vigents i una relació de gastos mensuals previstos. El que disposa l'article 164.2.2n serà aplicable, en cas de concurs consecutiu, a la sol·licitud d'acord extrajudicial de pagaments.

El contingut dels formularis normalitzats de sol·licitud, d'inventari i de llista de creditors es determinarà mitjançant una orde del Ministeri de Justícia.

Esta llista de creditors també comprendrà els titulars de préstecs o crèdits amb garantia real o de dret públic sense perjudici que puguen no veure's afectats per l'acord. Per a la valoració dels préstecs o crèdits amb garantia real caldrà ajustar-se al que disposa l'article 94.5.

Si el deutor és una persona casada, llevat que es trobe en règim de separació de béns, indicarà la identitat del cònjuge, amb expressió del règim econòmic del matrimoni, i si està legalment obligat a portar comptabilitat, aportarà així mateix els comptes anuals corresponents als tres últims exercicis.

Quan els cònjuges siguen propietaris de la vivenda familiar i puga veure's afectada per l'acord extrajudicial de pagaments, la sol·licitud d'acord extrajudicial l'han de fer necessàriament els dos cònjuges, o un amb el consentiment de l'altre.

3. En cas que els deutors siguen empresaris o entitats inscripcionables, se sol·licitarà la designació del mediador al registrador mercantil corresponent al domicili del deutor per mitjà d'instància que podrà ser cursada telemàticament, el qual procedirà a l'obertura del full corresponent, en cas de no figurar inscrit. En els altres casos, se sol·licitarà la designació al notari del domicili del deutor.

En el cas de persones jurídiques o de persona natural empresària, la sol·licitud també es podrà dirigir a les cambres oficials de comerç, indústria, servicis i navegació quan hagen assumit funcions de mediació de conformitat amb la seua normativa específica, i a la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació d'Espanya.

El receptor de la sol·licitud comprovarà el compliment dels requisits previstos en l'article 231, les dades i la documentació aportats pel deutor. Si estima que la sol·licitud o la documentació adjunta tenen algun defecte o que esta és insuficient per a acreditar el compliment dels requisits legals per a iniciar un acord extrajudicial de pagaments, assenyalarà al sol·licitant un únic termini d'esmena, que no podrà excedir els cinc dies. La sol·licitud s'inadmetrà quan el deutor no justifique el compliment dels requisits legalment exigits per a sol·licitar la iniciació de l'acord extrajudicial, i es podrà presentar una nova sol·licitud quan concórreguen o es puga acreditar la concurrència dels requisits esmentats.»

Tres. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 233, que queden redactats en els termes següents:

«1. El nomenament de mediador concursal haurà de recaure en la persona natural o jurídica a què de forma seqüencial corresponga d'entre les que figuren en la llista oficial que es publicarà en el portal corresponent del "Boletín Oficial del Estado", la qual serà subministrada pel Registre de Mediadors i Institucions de Mediació del Ministeri de Justícia. El mediador concursal haurà de reunir la condició de mediador d'acord amb la Llei 5/2012, de 6 de juliol, de mediació en assumptes civils i mercantils, i per a actuar com a administrador concursal haurà de reunir les condicions previstes en l'article 27.

Reglamentàriament es determinaran les regles per al càlcul de la retribució del mediador concursal, que s'haurà de fixar en la seua acta de nomenament. En tot cas, la retribució a percebre dependrà del tipus de deutor, del seu passiu i actiu i de l'èxit aconseguit en la mediació. En tot el que no preveu esta llei quant al mediador concursal, caldrà ajustar-se al que està disposat en matèria de nomenament d'experts independents.

2. En acceptar el nomenament, el mediador concursal haurà de facilitar al registrador mercantil o al notari, si ha sigut nomenat per estos, una adreça electrònica que complisca les condicions establides en l'article 29.6 d'esta llei, en la qual els creditors podran realitzar qualsevol comunicació o notificació.

3. El registrador o el notari nomenarà el mediador concursal. Quan la sol·licitud s'haja dirigit a una cambra oficial de comerç, indústria, servicis i navegació o a la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació d'Espanya, la mateixa cambra assumirà les funcions de mediació tal com disposa la Llei 4/2014, d'1 d'abril, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació, i designarà una comissió encarregada de mediació, en el si de la qual haurà de figurar, almenys, un mediador concursal. Una vegada que el mediador concursal accepte el càrrec, el registrador mercantil, el notari o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació donarà compte del fet per certificat o còpia remeses als registres públics de béns competents perquè es faça constar per anotació preventiva en el corresponent full registral, així com al Registre Civil i als altres registres públics que corresponga, comunicarà d'ofici l'obertura de negociacions al jutge competent per a la declaració de concurs i n'ordenarà la publicació en el Registre Públic Concursal.»

Quatre. S'elimina l'apartat 4 i es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 234, que queden redactats en els termes següents:

«1. En els deu dies següents a l'acceptació del càrrec, el mediador concursal comprovarà les dades i la documentació aportats pel deutor, i podrà demanar-li el seu complement o esmena o instar-lo a corregir els errors que puga haver-hi.

En eixe mateix termini, comprovarà l'existència i la quantia dels crèdits i convocarà el deutor i els creditors que figuren en la llista presentada pel deutor, o de l'existència dels quals tinga coneixement per qualsevol altre mitjà, a una reunió que se celebrarà dins dels dos mesos següents a l'acceptació, en la localitat on el

deutor tinga el seu domicili. S'exclouran en tot cas de la convocatòria els creditors de dret públic.

2. La convocatòria de la reunió entre el deutor i els creditors es farà per conducte notarial o per qualsevol mitjà de comunicació, individual i escrit, que n'assegure la recepció.

Si consta l'adreça electrònica dels creditors perquè l'ha aportat el deutor o facilitat els creditors al mediador concursal en els termes que s'indiquen en l'apartat c) de l'article 235.2, la comunicació s'haurà de fer a l'adreça electrònica esmentada.»

Cinc. Es modifica l'article 235, que queda redactat en els termes següents:

«Article 235. *Efectes de la iniciació de l'expedient.*

1. Una vegada sol·licitada l'obertura de l'expedient, el deutor podrà continuar amb la seua activitat laboral, empresarial o professional. Des de la presentació de la sol·licitud, el deutor s'abstindrà de dur a terme qualsevol acte d'administració i disposició que excedisca els actes o operacions pròpies del gir o tràfic de la seua activitat.

2. Des de la comunicació de l'obertura de les negociacions al jutjat competent per a la declaració del concurs, els creditors que puguen veure's afectats pel possible acord extrajudicial de pagaments:

a) No podran iniciar ni continuar cap execució judicial o extrajudicial sobre el patrimoni del deutor mentre es negocia l'acord extrajudicial fins a un termini màxim de tres mesos. Se n'exceptuen els creditors de crèdits amb garantia real, que no recaiga sobre béns o drets que siguen necessaris per a la continuïtat de l'activitat professional o empresarial del deutor ni sobre la seua vivenda habitual. Quan la garantia recaiga sobre els béns mencionats en l'incís anterior, els creditors podran exercitar l'acció real que els corresponga davant dels béns i drets sobre els quals recaiga la seua garantia sense perjudici que, una vegada iniciat el procediment, quede paralitzat mentre no hagen transcorregut els terminis previstos en este apartat.

Efectuada la corresponent anotació de l'obertura del procediment en els registres públics de béns, no s'hi podran anotar respecte dels béns del deutor instant embargaments o segrestos posteriors a la presentació de la sol·licitud del nomenament de mediador concursal, excepte els que puguen correspondre en el curs de procediments seguits pels creditors de dret públic.

b) Hauran d'abstindre's de dur a terme cap acte dirigit a millorar la situació en què es troben respecte del deutor comú.

c) Podran facilitar al mediador concursal una adreça electrònica perquè este els envie les comunicacions que siguen necessàries o convenientes, que produiran plens efectes.

3. Durant el termini de negociació de l'acord extrajudicial de pagaments i respecte als crèdits que puguen veure's afectats per este, se suspendrà la meritació d'interessos, de conformitat amb el que disposa l'article 59.

4. El creditor que dispose de garantia personal per a la satisfacció del crèdit podrà exercitar-la sempre que el crèdit contra el deutor haja vençut. En l'execució de la garantia, els garants no podran invocar la sol·licitud del deutor en perjudici de l'executant.

5. El deutor que negocie un acord extrajudicial no podrà ser declarat en concurs fins que no transcórrega el termini previst en l'article 5 bis.5.»

Sis. Es modifica l'article 236, que queda redactat en els termes següents:

«Article 236. *Proposta d'acord extrajudicial de pagaments.*

1. Tan prompte com siga possible, i en qualsevol cas amb una antelació mínima de vint dies naturals a la data prevista per a la realització de la reunió, el mediador concursal remetrà als creditors, amb el consentiment del deutor, una proposta d'acord extrajudicial de pagaments sobre els crèdits pendents de pagament a la data de la sol·licitud. La proposta podrà contindre qualsevol de les mesures següents:

- a) Esperes per un termini no superior a deu anys.
- b) Llevés.
- c) Cessió de béns o drets als creditors en pagament o per a pagament de la totalitat o part dels seus crèdits.
- d) La conversió de deute en accions o participacions de la societat deutora. En este cas, caldrà ajustar-se al que disposa l'apartat 3.ii) 3r de la disposició adicional quarta.
- e) La conversió de deute en préstecs participatius per un termini no superior a deu anys, en obligacions convertibles o préstecs subordinats, en préstecs amb interessos capitalitzables o en qualsevol altre instrument financer de rang, venciment o característiques diferents del deute original.

Només podrà incloure's la cessió en recompensa de béns o drets als creditors sempre que els béns o drets cedits no siguen necessaris per a la continuació de l'activitat professional o empresarial i que el seu valor raonable, calculat d'acord amb el que disposa l'article 94.2, siga igual o inferior al crèdit que s'extingix. Si és superior, la diferència s'haurà d'integrar en el patrimoni del deutor. Si es tracta de béns afectes a garantia, els serà aplicable el que disposa l'article 155.4.

En cap cas la proposta podrà consistir en la liquidació global del patrimoni del deutor per a satisfacció dels seus deutes ni podrà alterar l'orde de prelación de crèdits legalment establert, llevat que els creditors postergats hi consenten expressament.

2. La proposta inclourà un pla de pagaments amb detall dels recursos previstos per al seu compliment i d'un pla de viabilitat, i contindrà una proposta de compliment regular de les noves obligacions, incloent-hi, si és el cas, la fixació d'una quantitat en concepte d'aliments per al deutor i la seua família, i d'un pla de continuació de l'activitat professional o empresarial que desenrotlle. També s'inclourà una còpia de l'acord o la sol·licitud d'ajornament dels crèdits de dret públic o, almenys, de les dates de pagament d'estos, si no se satisfaran en els seus terminis de venciment.

3. Dins dels deu dies naturals posteriors a l'enviament de la proposta d'acord pel mediador concursal als creditors, estos podran presentar propostes alternatives o propostes de modificació. Transcorregut el termini esmentat, el mediador concursal remetrà als creditors el pla de pagaments i la viabilitat final acceptada pel deutor.

4. El mediador concursal haurà de sol·licitar immediatament la declaració de concurs de creditors si, abans de transcorregut el termini mencionat en l'apartat 3 d'este article, decidixen no continuar les negociacions els creditors que representen, almenys, la majoria del passiu que puga veure's afectada per l'acord i el deutor es troba en situació d'insolvència actual o imminent.»

Set. Es modifica l'article 238, que queda redactat en els termes següents:

«Article 238. *L'acord extrajudicial de pagaments*

1. Perquè l'acord extrajudicial de pagaments es considere acceptat, seran necessàries les majories següents, calculades sobre la totalitat del passiu que puga resultar afectat per l'acord:

a) Si ha votat a favor d'este el 60 per cent del passiu que puga veure's afectat per l'acord extrajudicial de pagaments, els creditors els crèdits dels quals no gaudisquen de garantia real o per la part dels crèdits que excedisca el valor de la garantia real, quedaran sotmesos a les esperes, ja siguen de principal, d'interessos o de qualsevol altra quantitat deguda, amb un termini no superior a cinc anys, a llesves no superiors al 25 per cent de l'import dels crèdits, o a la conversió de deute en préstecs participatius durant el mateix termini.

b) Si ha votat a favor d'este el 75 per cent del passiu que puga veure's afectat per l'acord extrajudicial de pagaments, els creditors els crèdits dels quals no gaudisquen de garantia real o per la part dels crèdits que excedisca el valor de la garantia real, quedaran sotmesos a les esperes amb un termini de cinc anys o més, però en cap cas superior a deu, a llesves superiors al 25 per cent de l'import dels crèdits, i a les altres mesures previstes en l'article 236.

2. Si la proposta és acceptada pels creditors, l'acord s'elevàrà immediatament a escriptura pública, que tancarà l'expedient que el notari haja obert. Per als oberts pel registrador mercantil o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació, es presentarà davant del Registre Mercantil una còpia de l'escriptura perquè el registrador puga tancar l'expedient. El notari, el registrador o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació comunicarà el tancament de l'expedient al jutjat que ha de tramitar el concurs. Igualment es donarà compte del fet per certificat o còpia remeses als registres públics de béns competents per a la cancel·lació de les anotacions fetes. Així mateix, publicarà l'existència de l'acord en el Registre Públic Concursal per mitjà d'un anunci que contindrà les dades que identifiquen el deutor, incloent-hi el seu número d'identificació fiscal, el registrador o notari competent o la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació, el número d'expedient de nomenament del mediador, el nom del mediador concursal, incloent-hi el seu número d'identificació fiscal, i la indicació que l'expedient està a disposició dels creditors interessats en el registre mercantil, notaria o cambra oficial de comerç, indústria, servicis i navegació corresponent per a la publicitat del seu contingut.

3. Si la proposta no és acceptada, i el deutor continua incurs en insolvència, el mediador concursal sol·licitarà immediatament del jutge competent la declaració de concurs, que el jutge acordarà també de manera immediata. Si és el cas, instarà també del jutge la conclusió del concurs per insuficiència de massa activa en els termes que preveu l'article 176 bis d'esta llei.

4. Els acords extrajudicials de pagaments adoptats per les majories i amb els requisits descrits en este títol no podran ser objecte de rescissió concursal en un eventual concurs de creditors posterior.»

Huit. S'introdueix un article 238 bis amb la redacció següent:

«Article 238 bis. *Extensió subjectiva.*

1. El contingut de l'acord extrajudicial vincularà el deutor i els creditors descrits en l'apartat 1 de l'article precedent.

2. Els creditors amb garantia real, per la part del seu crèdit que no excedisca el valor de la garantia, únicament quedaran vinculats per l'acord si han votat a favor d'este.

3. No obstant això, els creditors amb garantia real que no hagen acceptat l'acord, per la part dels seus crèdits que no excedisquen el valor de la garantia,

quedaran vinculats a les mesures previstes en les lletres a) i b) de l'apartat 1 de l'article anterior, sempre que estes hagen sigut acordades, amb l'abast que es convinga, per les majories següents, calculades en funció de la proporció del valor de les garanties acceptants sobre el valor total de les garanties atorgades:

- a) Del 65 per cent, quan es tracte de les mesures previstes en l'apartat 1.a) de l'article anterior.
- b) Del 80 per cent, quan es tracte de les mesures previstes en l'apartat 1.b) de l'article anterior.»

Nou. Es modifiquen els apartats 2 i 4 de l'article 239, que queden redactats en els termes següents:

«2. La impugnació no suspèn l'execució de l'acord i només es podrà basar en la falta de concurrència de les majories exigides per a adoptar l'acord tenint en compte, si és el cas, els creditors que, havent de concórrer, no hagen sigut convocats; en la superació dels límits establits per l'article 236.1, o en la desproporció de les mesures acordades.»

«4. La sentència de d'anul·lació de l'acord es publicarà en el Registre Públic Concursal.»

Deu. Es modifica l'article 240, que queda redactat en els termes següents:

«Article 240. *Efectes de l'acord sobre els creditors.*

1. Cap creditor afectat per l'acord podrà iniciar o continuar execucions contra el deutor per deutes anteriors a la comunicació de l'obertura de l'expedient. El deutor podrà sol·licitar la cancel·lació dels corresponents embargaments al jutge que els haja ordenat.

2. Per virtut de l'acord extrajudicial, els crèdits quedaran ajornats, remesos o extingits d'acord amb el que s'haja pactat.

3. Els creditors que no hagen acceptat o que hagen mostrat la seua disconformitat amb l'acord extrajudicial de pagaments i resulten afectats per este, mantindran els seus drets davant dels obligats solidàriament amb el deutor i davant dels seus fiadors o avaladors, els quals no podran invocar l'aprovació de l'acord extrajudicial en perjudici d'aquells.

4. Respecte dels creditors que hagen subscrit l'acord extrajudicial, el manteniment dels seus drets davant dels altres obligats, fiadors o avaladors, dependrà del que s'haja acordat en la respectiva relació jurídica.»

Onze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 241, que queda redactat en els termes següents:

«2. Si l'acord extrajudicial de pagaments és complit íntegrament, el mediador concursal ho farà constar en acta notarial que es publicarà en el Registre Públic Concursal.»

Dotze. Es modifica l'article 242, que queda redactat en els termes següents:

«Article 242. *Especialitats del concurs consecutiu.*

1. Tindrà la consideració de concurs consecutiu el que es declare a sol·licitud del mediador concursal, del deutor o dels creditors per la impossibilitat d'arribar a un acord extrajudicial de pagaments o pel seu incompliment.

Igualment tindrà la consideració de concurs consecutiu el que siga conseqüència de l'anul·lació de l'acord extrajudicial aconseguit.

2. El concurs consecutiu es regirà per allò que s'ha disposat per al procediment abreviat amb les especificacions següents:

1a. Si la sol·licitud de concurs la formula el deutor o el mediador concursal, s'haurà d'acompanyar d'una proposta anticipada de conveni o un pla de liquidació que es regiran, respectivament, pel que disposen els capítols I i II del títol V.

A la sol·licitud formulada pel mediador concursal s'acompanyaran, a més, els documents següents:

a) L'informe a què es referix l'article 75, al qual es donarà la publicitat prevista en l'article 95, una vegada transcorregut el termini de comunicació de crèdits i prèvia incorporació de les correccions que siguen necessàries.

b) En cas de concurs d'una persona natural, s'haurà de pronunciar, així mateix, sobre la concurrència dels requisits establits legalment per al benefici de l'exoneració del passiu insatisfet en els termes que preveu l'article 178 bis o, en cas que siga procedent, sobre l'obertura de la secció de qualificació.

Si el càrrec d'administrador concursal recau en una persona diferent del mediador concursal o la sol·licitud de concurs ha sigut presentada pel deutor o per un creditor, l'informe de l'article 75 s'haurà de presentar en els deu dies següents al transcurs del termini de comunicació de crèdits.

Si el concurs s'ha iniciat a sol·licitud dels creditors, el deutor podrà presentar una proposta anticipada de conveni o un pla de liquidació dins dels quinze dies següents a la declaració de concurs.

2a. Excepte justa causa, el jutge designarà administrador del concurs al mediador concursal en la interlocutòria de declaració de concurs, el qual no podrà percebre per este concepte més retribució que la que li ha sigut fixada en l'expedient de mediació extrajudicial. En el concurs consecutiu deixarà de regir el principi de confidencialitat per al mediador concursal que continue les funcions d'administrador concursal.

El nomenament d'administrador, siga o no designat el mediador concursal, serà efectuat pel jutge en la interlocutòria de declaració de concurs.

3a. Tindran també la consideració de crèdits contra la massa els gastos de l'expedient extrajudicial i els altres crèdits que, conforme a l'article 84, tinguen esta consideració i s'hagen generat durant la tramitació de l'expedient extrajudicial, i no s'hagen satisfet.

4a. El termini de dos anys per a determinar els actes rescindibles es comptarà des de la data de la sol·licitud del deutor al registrador mercantil, notari o cambres oficials de comerç, indústria, servicis i navegació.

5a. No necessitaran sol·licitar reconeixement els titulars de crèdits que hagen firmat l'acord extrajudicial.

6a. Els creditors podran impugnar en el termini establert en l'article 96 l'informe de l'administració concursal. La impugnació es tramitarà d'acord amb el que estableix l'article 191.4.

7a. Si s'ha admés a tràmit la proposta anticipada de conveni, se seguirà la tramitació prevista en l'article 191 bis.

8a. Si el deutor o el mediador han sol·licitat la liquidació, i en els casos d'inadmissió a tràmit, falta de presentació, falta d'aprovació o incompliment de la proposta anticipada de conveni, s'obrirà necessàriament i simultàniament la fase de liquidació que es regirà pel que disposa el títol V. Si no ho ha fet el deutor, l'administrador concursal presentarà un pla de liquidació en el termini improrrogable de deu dies des de l'obertura de la fase de liquidació.

El concursat i els creditors, dins del termini d'al·legacions al pla de liquidació, podran formular també observacions sobre la concurrència dels requisits exigits per a acordar el benefici de l'exoneració del passiu insatisfet del concursat persona natural. Els creditors també podran sol·licitar, per mitjà d'un escrit raonat, l'obertura de la secció de qualificació.

9a. En el cas de deutor persona natural, si el concurs es qualifica com a fortuït, el jutge declararà en la interlocutòria de conclusió de concurs l'exoneració del passiu insatisfet en la liquidació, sempre que es complisquen els requisits i amb els efectes de l'article 178 bis.»

Tretze. S'afeg un article 242 bis, amb la redacció següent:

«Article 242 bis. *Especialitats de l'acord extrajudicial de pagaments de persones naturals no empresàries.*

1. L'acord extrajudicial de pagaments de persones naturals no empresàries es regirà pel que disposa este títol amb les especialitats següents:

1r. La sol·licitud haurà de presentar-se davant del notari del domicili del deutor.

2n. El notari, una vegada constatada la suficiència de la documentació aportada i que és procedent la negociació de l'acord extrajudicial de pagaments, haurà de comunicar, d'ofici, l'obertura de les negociacions al jutjat competent per a la declaració del concurs.

3r. El notari impulsarà les negociacions entre el deutor i els seus creditors, llevat que designe, si ho considera convenient i si és el cas, un mediador concursal. El nomenament del mediador concursal s'haurà de fer en els cinc dies següents a la recepció pel notari de la sol·licitud del deutor, i el mediador haurà d'acceptar el càrrec en un termini de cinc dies.

4t. Les actuacions notariales o registrals descrites en l'article 233 no meritiran cap retribució aranzelària.

5t. El termini per a la comprovació de l'existència i quantia dels crèdits i convocar la reunió entre deutor i creditors serà de quinze dies des de la notificació al notari de la sol·licitud o de deu dies des de l'acceptació del càrrec pel mediador, si se n'haguera designat algun. La reunió s'haurà de celebrar en un termini de trenta dies des de la seua convocatòria.

6t. La proposta d'acord es remetrà amb una antelació mínima de quinze dies naturals a la data prevista per a la celebració de la reunió; i els creditors podran remetre propostes alternatives o de modificació dins dels deu dies naturals posteriors a la recepció d'aquell.

7m. La proposta d'acord únicament podrà contindre les mesures previstes en les lletres a), b) i c) de l'article 236.1.

8u. El termini de suspensió de les execucions previst en l'article 235 serà de dos mesos des de la comunicació de l'obertura de les negociacions al jutjat, llevat que, amb anterioritat, s'adoptara o es rebutjara l'acord extrajudicial de pagaments o tinguera lloc la declaració de concurs.

9é. Si a la finalització del termini de dos mesos, el notari o, si és el cas, el mediador, considera que no és possible arribar a un acord, instarà el concurs del deutor en els deu dies següents, i remetrà al jutge un informe raonat amb les seues conclusions.

10é. El concurs consecutiu s'obrirà directament en la fase de liquidació.

2. Reglamentàriament, es determinarà el règim de responsabilitat dels notaris que intervinguen en els acords extrajudicials de pagaments de les persones naturals no empresaris. La seua retribució serà la prevista per als mediadors concursals.»

Tercer. *Altres modificacions.*

U. Es modifica l'apartat 5t de l'article 92, el qual queda redactat en els termes següents:

«5t. Els crèdits dels quals fóra titular alguna de les persones especialment relacionades amb el deutor a qui es referix l'article següent, excepte els compresos en l'article 91.1, quan el deutor siga persona natural i els crèdits diferents dels préstecs o actes amb anàloga finalitat dels quals siguen titulars els socis a qui es referix l'article 93.2.1r i 3r, que reunisquen les condicions de participació en el capital que s'hi indiquen.

S'exceptuen d'esta regla els crèdits per aliments nascuts i vençuts abans de la declaració de concurs que tindran la consideració de crèdit ordinari.»

Dos. Es modifica l'apartat 2n de l'article 93.2, el qual queda redactat en els termes següents:

«2n. Els administradors, de dret o de fet, els liquidadors del concursat persona jurídica i els apoderats amb poders generals de l'empresa, així com els que ho hagen sigut dins dels dos anys anteriors a la declaració de concurs.

Els creditors que hagen capitalitzat directament o indirectament tot o part dels seus crèdits en compliment d'un acord de refinançament adoptat de conformitat amb l'article 71 bis o la disposició addicional quarta, d'un acord extrajudicial de pagaments o d'un conveni concursal i, encara que hagen assumit càrrecs en l'administració del deutor per raó de la capitalització, no tindran la consideració de persones especialment relacionades amb el concursat als efectes de la qualificació dels crèdits que ostenten contra el deutor com a conseqüència del refinançament que li hagueren atorgat en virtut del dit acord o conveni. Tampoc tindran la consideració d'administradors de fet els creditors que hagen subscrit un acord de refinançament, conveni concursal o acord extrajudicial de pagaments per les obligacions que assumisca el deutor en relació amb el pla de viabilitat, llevat que es prove l'existència d'alguna circumstància que puga justificar esta condició.»

Tres. Es modifica l'apartat 5 de l'article 94, el qual queda redactat en els termes següents:

«5. Als efectes de l'article 90.3, s'expressarà el valor de les garanties constituïdes en assegurament dels crèdits que gaudisquen de privilegi especial. Per a determinar-lo es deduiran, dels nou dècims del valor raonable del bé o dret sobre el qual estiga constituïda la garantia, els deutes pendents que gaudisquen de garantia preferent sobre el mateix bé, sense que en cap cas el valor de la garantia puga ser inferior a zero, ni superior al valor del crèdit privilegiat ni al valor de la responsabilitat màxima hipotecària o pignorativa que s'haguera pactat.

Només a estos efectes, s'entén per valor raonable:

a) En cas de valors mobiliaris que cotitzen en un mercat secundari oficial o en un altre mercat regulat o d'instruments del mercat monetari, el preu mitjà ponderat a què hagen sigut negociats en un o més mercats regulats en l'últim trimestre anterior a la data de declaració de concurs, de conformitat amb la certificació emesa per la societat rectora del mercat secundari oficial o del mercat regulat de què es tracte.

b) En cas de béns immobles, el resultat d'informe emés per una societat de taxació homologada i inscrita en el Registre Especial del Banc d'Espanya.

c) En cas de béns o drets diferents dels indicats en les lletres anteriors, el resultat d'informe emés per un expert independent, de conformitat amb els principis i les normes de valoració generalment reconeguts per a eixos béns.

Els informes previstos en les lletres b) i c) no seran necessaris quan este valor haja sigut determinat per a béns immobles per una societat de taxació homologada i inscrita en el Registre Especial del Banc d'Espanya dins dels dotze mesos anteriors a la data de declaració de concurs o, per a béns diferents dels immobles, per un expert independent, dins dels sis mesos anteriors a la data de declaració del

conkurs. Tampoc seran necessaris quan es tracte d'efectiu, comptes corrents, diners electrònics o imposicions a termini fix.

Els béns o drets sobre els quals estiguen constituïdes les garanties, els quals estigen denominats en moneda diferent de l'euro, es convertiran a l'euro aplicant el tipus de canvi de la data de la valoració, entés com el tipus de canvi mitjà de comptat.

Si concorregueren noves circumstàncies que pogueren modificar significativament el valor raonable dels béns, caldrà aportar un nou informe de societat de taxació homologada i inscrita en el Registre Especial del Banc d'Espanya o d'expert independent, segons siga procedent.

L'informe previst en la lletra b), quan es referisca a vivendes acabades, es podrà substituir per una valoració actualitzada sempre que, entre la data de l'última valoració disponible i la data de la valoració actualitzada, no hagen transcorregut més de sis anys. La valoració actualitzada s'obindrà com a resultat d'aplicar a l'últim valor de taxació disponible fet per una societat de taxació homologada i inscrita en el Registre Especial del Banc d'Espanya, la variació acumulada observada en el valor raonable dels immobles situats en la mateixa zona i amb característiques semblants des de l'emissió de l'última taxació a la data de valoració.

En el supòsit que no es dispose d'informació sobre la variació en el valor raonable proporcionat per una societat de taxació o, si no es considerara representativa, es podrà actualitzar l'últim valor disponible amb la variació acumulada del preu de la vivenda establert per l'Institut Nacional d'Estadística per a la comunitat autònoma en què se situe l'immoble, diferenciant entre si és vivenda nova o de segona mà, i sempre que entre la data de l'última valoració disponible i la data de la valoració actualitzada no hagen transcorregut més de tres anys.

El cost dels informes o valoracions serà liquidat amb càrrec a la massa i deduït de la retribució de l'administració concursal llevat que el creditor afectat sol·licite un informe de valoració contradictori, el qual haurà d'emetre's a càrrec seu. També s'emetrà a càrrec seu l'informe quan el creditor afectat invoque la concurrència de circumstàncies que facen necessària una nova valoració.

En el cas que la garantia a favor d'un mateix creditor recaiga sobre diversos béns, se sumarà la resultant d'aplicar sobre cada un dels béns la regla prevista en el primer paràgraf d'este apartat, sense que el valor conjunt de les garanties pugui tampoc excedir el valor del crèdit del creditor corresponent.

En cas de garantia constituïda en proindivís a favor de dos o més creditors, el valor de la garantia corresponent a cada creditor serà el resultant d'aplicar al valor total del privilegi especial la proporció que en este corresponga a cada un d'ells, segons les normes i acords que regisquen el proindivís.»

Article 2. *Modificació del Reial Decret Llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos.*

Es modifica en els termes següents el Reial Decret Llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos:

U. L'article 3.1 queda redactat de la manera següent:

«1. Es consideraran situats en el llinar d'exclusió aquells deutors d'un crèdit o préstec garantit amb hipoteca sobre la seua vivenda habitual, quan concórreguen en ells totes les circumstàncies següents:

a) Que el conjunt dels ingressos dels membres de la unitat familiar no supere el límit de tres vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues. A estos efectes, s'entendrà per unitat familiar la formada pel deutor, el seu cònjuge no separat legalment o parella de fet inscrita i els fills, amb

independència de la seua edat, que residisquen en la vivenda, incloent-hi els vinculats per una relació de tutela, guarda o acolliment familiar.

El límit previst en el paràgraf anterior serà de quatre vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues en el cas que algun dels membres de la unitat familiar tinga declarada discapacitat superior al 33 per cent, situació de dependència o malaltia que l'incapacite acreditadament de forma permanent per a realitzar una activitat laboral, o de cinc vegades l'esmentat indicador, en el cas que un deutor hipotecari siga persona amb paràlisi cerebral, amb malaltia mental o amb discapacitat intel·lectual, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent, o persona amb discapacitat física o sensorial, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent, així com en els casos de malaltia greu que incapacite acreditadament, a la persona o al seu cuidador, per a realitzar una activitat laboral.

b) Que, en els quatre anys anteriors al moment de la sol·licitud, la unitat familiar haja experimentat una alteració significativa de les seues circumstàncies econòmiques, en termes d'esforç d'accés a la vivenda, o hagen sobrevingut en el període mencionat circumstàncies familiars d'especial vulnerabilitat.

A estos efectes, s'entendrà que s'ha produït una alteració significativa de les circumstàncies econòmiques quan l'esforç que represente la càrrega hipotecària sobre la renda familiar s'haja multiplicat per almenys 1,5, llevat que l'entitat acredite que la càrrega hipotecària en el moment de la concessió del préstec era igual o superior a la càrrega hipotecària en el moment de la sol·licitud de l'aplicació del Codi de bones pràctiques.

Així mateix, s'entén que es troben en una circumstància familiar d'especial vulnerabilitat:

- 1r. La família nombrosa, de conformitat amb la legislació vigent.
- 2n. La unitat familiar monoparental amb dos fills a càrrec.
- 3r. La unitat familiar de què forme part un menor de tres anys.
- 4t. La unitat familiar en què algun dels seus membres tinga declarada discapacitat superior al 33 per cent, situació de dependència o malaltia que l'incapacite de manera permanent, de manera acreditada, per a realitzar una activitat laboral.
- 5t. El deutor major de 60 anys, encara que no reünisca els requisits per a ser considerat unitat familiar, segons el que preveu la lletra a) d'este número.

c) Que la quota hipotecària siga superior al 50 per cent dels ingressos nets que perceba el conjunt dels membres de la unitat familiar. Este percentatge serà del 40 per cent quan algun dels mencionats membres siga una persona en la qual concorren les circumstàncies previstes en el segon paràgraf de l'apartat a).

Als efectes de les lletres a) i b) anteriors, es considerarà que presenten una discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent els pensionistes de la Seguretat Social que tinguen reconeguda una pensió d'incapacitat permanent en el grau de total, absoluta o gran invalidesa, i els pensionistes de classes passives que tinguen reconeguda una pensió de jubilació o de retir per incapacitat permanent per al servei o inutilitat.»

Dos. Els apartats 2 i 3 de l'article 5 queden redactats de la manera següent:

«2. L'aplicació del Codi de bones pràctiques s'estendrà a les hipoteques constituïdes en garantia de préstecs o crèdits, quan el preu d'adquisició del bé immoble hipotecat no excedisca en un 20% el que resultaria de multiplicar l'extensió de l'immoble pel preu mitjà per metre quadrat per a vivenda lliure que marque l'índex de preus de la vivenda elaborat pel Ministeri de Foment per a l'any d'adquisició del bé immoble i la província en què esta estiga situada, amb un límit absolut de 300.000 euros. Els immobles adquirits abans de l'any 1995 prendran com a preu mitjà de referència el relatiu a l'any 1995.

No obstant això, només podran acollir-se a les mesures previstes en l'apartat 3 del codi les hipoteques constituïdes en garantia de préstecs o crèdits concedits, quan el preu d'adquisició del bé immoble hipotecat no excedisca el que resultaria de multiplicar l'extensió de l'immoble pel preu mitjà per metre quadrat per a vivenda lliure que marque l'índex de preus de la vivenda elaborat pel Ministeri de Foment per a l'any d'adquisició del bé immoble i la província en què estiga ubicat el dit bé, amb un límit absolut de 250.000 euros. Els immobles adquirits abans de l'any 1995 prendran com a preu mitjà de referència el relatiu a l'any 1995.

3. Les entitats comunicaran la seua adhesió a la Secretaria General del Tresor i Política Financera.»

Tres. S'introdueix un nou apartat iv en la lletra b) del punt 1 de l'annex, amb la redacció següent:

«iv. En tot cas, s'inaplicaran amb caràcter indefinit les clàusules limitadores de la baixada del tipus d'interés previstes en els contractes de préstec hipotecari.»

Article 3. *Modificació de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per a reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social.*

Els apartats 1, 2 i 3 de l'article 1 de la Llei 1/2013, de 14 de maig, de mesures per a reforçar la protecció als deutors hipotecaris, reestructuració de deute i lloguer social, queden redactats com segueix:

«1. Fins que hagen transcorregut quatre anys des de l'entrada en vigor d'esta llei, no serà procedent el llançament quan en un procés judicial o extrajudicial d'execució hipotecària s'haja adjudicat al creditor o a una persona que actue pel seu compte, la vivenda habitual de persones que es troben en els supòsits d'especial vulnerabilitat i en les circumstàncies econòmiques previstes en este article.

2. Els supòsits d'especial vulnerabilitat a què es referix l'apartat anterior són:

a) Família nombrosa, de conformitat amb la legislació vigent.
b) Unitat familiar monoparental amb dos fills a càrrec.
c) Unitat familiar de què forme part un menor de tres anys.
d) Unitat familiar en què algun dels seus membres tinga declarada discapacitat superior al 33 per cent, situació de dependència o malaltia que l'incapacite acreditadament de manera permanent per a realitzar una activitat laboral.

e) Unitat familiar en què el deutor hipotecari es trobe en situació de desocupació i haja esgotat les prestacions per desocupació.

f) Unitat familiar amb la qual convisquen, en la mateixa vivenda, una o més persones que estiguen unides al titular de la hipoteca o el seu cònjuge per vincle de parentiu fins al tercer grau de consanguinitat o afinitat, i que es troben en situació personal de discapacitat, dependència, malaltia greu que els incapacite acreditadament de manera temporal o permanent per a realitzar una activitat laboral.

g) Unitat familiar en la qual hi haja una víctima de violència de gènere, d'acord amb el que estableix la legislació vigent, en el cas que la vivenda objecte de llançament constituïska el seu domicili habitual.

h) El deutor major de 60 anys.

3. Perquè s'aplique el que preveu l'apartat 1 hauran de concórrer, a més dels supòsits d'especial vulnerabilitat previstos en l'apartat anterior, les circumstàncies econòmiques següents:

a) Que el conjunt dels ingressos dels membres de la unitat familiar no supere el límit de tres vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de

catorze pagues. L'esmentat límit serà de quatre vegades l'indicador públic de renda d'efectes múltiples anual de catorze pagues en els supòsits previstos en les lletres d) i f) de l'apartat anterior, i de cinc vegades l'esmentat indicador en el cas que l'executat siga persona amb paràlisi cerebral, amb malaltia mental o amb discapacitat intel·lectual, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 33 per cent, o persona amb discapacitat física o sensorial, amb un grau de discapacitat reconegut igual o superior al 65 per cent, així com en els casos de malaltia greu que incapacite acreditadament, a la persona o al seu cuidador, per a realitzar una activitat laboral.

b) Que, en els quatre anys anteriors al moment de la sol·licitud, la unitat familiar haja experimentat una alteració significativa de les seues circumstàncies econòmiques, en termes d'esforç d'accés a la vivenda.

c) Que la quota hipotecària siga superior al 50 per cent dels ingressos nets que perceba el conjunt dels membres de la unitat familiar.

d) Que es tracte d'un crèdit o préstec garantit amb hipoteca que recaiga sobre l'única vivenda en propietat del deutor i concedit per a l'adquisició d'esta.»

TÍTOL II

Altres mesures d'orde social

CAPÍTOL I

Mesures en l'àmbit tributari i de les administracions públiques

Article 4. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2015, s'introdueixen les següents modificacions en la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni:

U. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 81 bis, els quals queden redactats de la manera següent:

«1. Els contribuents que realitzen una activitat per compte propi o d'altri per la qual estiguen donats d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutualitat podran minorar la quota diferencial de l'impost en les deduccions següents:

a) Per cada descendent amb discapacitat amb dret a l'aplicació del mínim per descendents previst en l'article 58 d'esta llei, fins a 1.200 euros anuals.

b) Per cada ascendent amb discapacitat amb dret a l'aplicació del mínim per ascendents previst en l'article 59 d'esta llei, fins a 1.200 euros anuals.

c) Per ser un ascendent, o un germà orfe de pare i mare, que forme part d'una família nombrosa d'acord amb la Llei 40/2003, de 18 de novembre, de protecció a les famílies nombroses, o per ser un ascendent separat legalment o sense vincle matrimonial, amb dos fills sense dret a percebre anualitats per aliments i pels quals tinga dret a la totalitat del mínim previst en l'article 58 d'esta llei, fins a 1.200 euros anuals.

En cas de famílies nombroses de categoria especial, esta deducció s'incrementarà en un 100 per cent. Este increment no es tindrà en compte als efectes del límit a què es referix l'apartat 2 d'este article.

Així mateix podran minorar la quota diferencial de l'impost en les deduccions previstes anteriorment els contribuents que perceben prestacions contributives i assistencials del sistema de protecció de la desocupació, pensions abonades pel règim general i els règims especials de la Seguretat Social o pel Règim de Classes Passives de l'Estat, així com els contribuents que perceben prestacions anàlogues a les anteriors reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuen com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social mencionat, sempre que es tracte de prestacions per situacions idèntiques a les previstes per a la corresponent pensió de la Seguretat Social.

Quan dos o més contribuents tinguen dret a l'aplicació d'alguna de les deduccions anteriors respecte d'un mateix descendent, ascendent o família nombrosa, el seu import es prorratejarà entre ells per parts iguals, sense perjudici del que disposa l'apartat 4 d'este article.

2. Les deduccions es calcularan de forma proporcional al nombre de mesos en què es complisquen de manera simultània els requisits previstos en l'apartat 1 anterior, i tindran com a límit per a cada una de les deduccions, en el cas dels contribuents a què es referix el primer paràgraf de l'apartat 1 anterior, les cotitzacions i quotes totals a la Seguretat Social i mutualitats meritades en cada període impositiu. No obstant això, si tinguera dret a la deducció prevista en les lletres a) o b) de l'apartat anterior respecte de diversos ascendents o descendents amb discapacitat, l'esmentat límit s'aplicarà de forma independent respecte de cada un d'ells.

Als efectes del càlcul d'este límit, es computaran les cotitzacions i quotes pels seus imports íntegres, sense prendre en consideració les bonificacions que els puguen correspondre.»

Dos. S'afeg una nova disposició addicional quaranta-dos, la qual queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quaranta-dos. *Procediment perquè els contribuents que perceben determinades prestacions apliquen les deduccions previstes en l'article 81 bis i se'ls abonen de forma anticipada.*

1. Els contribuents que perceben les prestacions a què es referix el sext paràgraf de l'apartat 1 de l'article 81 bis d'esta llei, podran practicar les deduccions regulades en el mencionat apartat i percebre-les de forma anticipada en els termes que preveu l'article 60 bis del Reglament de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, amb les especialitats següents:

a) Als efectes del còmput del nombre de mesos per al càlcul de l'import de la deducció, el requisit de percebre les esmentades prestacions s'entendrà complert quan tals prestacions es perceben en qualsevol dia del mes, i no serà aplicable el requisit d'alta en el règim corresponent de la Seguretat Social o mutualitat.

b) Els contribuents amb dret a l'aplicació d'estes deduccions podran sol·licitar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària que se'ls abonen de forma anticipada per cada un dels mesos en què es perceben tals prestacions.

c) No serà d'aplicació el límit previst en l'apartat 1 de l'article 60 bis del reglament de l'impost ni, en el cas que s'haguera cedit a favor seu el dret a la deducció, el que disposa la lletra c) de l'apartat 5 de l'article 60 bis del reglament de l'impost.

2. El Servei Públic d'Ocupació Estatal, la Seguretat Social i les mutualitats de previsió social alternatives a les de la Seguretat Social i qualsevol altre organisme que abonen les prestacions i pensions a què es referix el sext paràgraf de l'apartat 1 de l'article 81 bis d'esta llei, estaran obligats a subministrar per via electrònica a l'Agència Estatal d'Administració Tributària durant els deu primers dies de cada

mes, les dades de les persones a les quals hagen satisfet les esmentades prestacions o pensions durant el mes anterior.

El format i contingut de la informació seran els que, en cada moment, consten en la seua electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària en Internet.

3. El que estableix l'apartat 1 d'esta disposició addicional, així com el termini, contingut i format de la declaració informativa a què es referix l'apartat 2 d'esta disposició addicional, podrà ser modificat reglamentàriament.»

Tres. S'afeg una nova disposició addicional quaranta-tres, la qual queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quaranta-tres. *Exempció de rendes obtingudes pel deutor en procediments concursals.*

Estaran exemptes d'este impost les rendes obtingudes pels deutors que es posen de manifest com a conseqüència de lleves i dacions en recompensa de deutes, establides en un conveni aprovat judicialment conforme al procediment fixat en la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, en un acord de refinançament judicialment homologat al qual es referix l'article 71 bis i la disposició addicional quarta de l'esmentada llei, en un acord extrajudicial de pagaments a què es referix el títol X o com a conseqüència d'exoneracions del passiu insatisfet a què es referix l'article 178 bis de la mateixa llei, sempre que els deutes no deriven de l'exercici d'activitats econòmiques.»

Article 5. *Modificació de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic.*

La Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 35 queda redactat de la manera següent:

«1. Les meses a què es referixen els articles 34, 36.3 i la disposició addicional tretze d'este estatut, quedaran vàlidament constituïdes quan, a més de la representació de l'Administració corresponent, i sense perjudici del dret de totes les organitzacions sindicals legitimades a participar-hi en proporció a la seua representativitat, tals organitzacions sindicals representen, com a mínim, la majoria absoluta dels membres dels òrgans unitaris de representació en l'àmbit de què es tracte.»

Dos. S'introdueix una nova disposició addicional tretze amb la redacció següent:

«Disposició addicional tretze. *Meses de negociació en àmbits específics.*

1. Per a la negociació de les condicions de treball del personal funcionari o estatutari dels seus respectius àmbits, es constituïran les meses de negociació següents:

a) Del personal docent no universitari, per a les qüestions que hagen de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

b) Del personal de l'Administració de Justícia, per a les qüestions que hagen de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri de Justícia.

c) Del personal estatutari dels servicis de salut, per a les qüestions que hagen de ser objecte de negociació compreses en l'àmbit competencial del Ministeri de Sanitat, Servicis Socials i Igualtat, el qual assumirà les competències i funcions

previstes en l'article 11.4 de l'Estatut marc del personal estatutari dels servicis de salut. Esta mesa es denominarà «Àmbit de Negociació».

2. A més de la representació de l'Administració General de l'Estat, constituïran estes meses de negociació les organitzacions sindicals a les quals es referix el paràgraf segon de l'article 33.1 d'este estatut, la representació de les quals es distribuirà en funció dels resultats obtinguts en les eleccions als òrgans de representació propis del personal en l'àmbit específic de la negociació que en cada cas corresponga, considerats a nivell estatal.»

Article 6. *Modificació del Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat.*

L'article 12 del Reial Decret Llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per a garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat, queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Determinació de les unitats electorals en l'Administració General de l'Estat i en l'Administració de Justícia.*

1. En compliment del que disposa l'article 39.4 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat es triarà una junta personal en cada una de les unitats electorals següents:

a) Una per cada un dels departaments ministerials inclosos en estos, els seus organismes autònoms, entitats gestores i servicis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els servicis provincials de Madrid.

b) Una per cada agència, ens públic o organisme no inclòs en l'apartat anterior, per a tots els servicis que tinga a la província de Madrid.

c) Una en cada província, exclosa la de Madrid, i en les ciutats de Ceuta i de Melilla, en la delegació o subdelegació de Govern, en la qual s'inclouran els organismes autònoms, agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, de 18 de juliol; les entitats gestores i servicis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i les unitats administratives i servicis provincials de tots els departaments ministerials en una mateixa província, inclosos els funcionaris civils que presten servicis en l'Administració militar.

d) Una per a cada ens o organisme públic, no inclòs en l'apartat anterior, per a tots els servicis que tinga en una mateixa província o en les ciutats de Ceuta i de Melilla.

e) Una per als funcionaris destinats en les missions diplomàtiques en cada país, representacions permanents, oficines consulars i institucions i servicis de l'Administració de l'Estat en l'estranger.

f) Una en cada província i en les ciutats de Ceuta i de Melilla, per al personal estatutari dels servicis públics de salut.

g) Una per al personal docent dels centres públics no universitaris, en cada una de les ciutats de Ceuta i Melilla.

2. Aquelles unitats electorals a què es referix l'apartat anterior, a excepció de les referides en la lletra d), que no aconseguiren el mínim de 50 funcionaris, estos exerciran la seua representació en la junta de personal del departament al qual estiga adscrit l'organisme o unitat administrativa de què es tracte.

Les unitats electorals provincials previstes en la lletra d) que no aconseguiren el mínim de 50 funcionaris, estos exerciran la seua representació en la junta de personal de Madrid de l'organisme o ens públic que corresponga.

3. En l'Administració de Justícia, es triarà una junta de personal en cada província, i en les ciutats de Ceuta i de Melilla, per a tot el personal funcionari al

seu servici. A més de les anteriors, a Madrid es triarà una altra junta de personal per al personal adscrit als òrgans centrals de l'Administració de Justícia.

4. En les eleccions a representants del personal laboral en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat i de l'Administració de Justícia, no transferida, constituirà un únic centre de treball:

a) La totalitat de les unitats o establiments de cada departament ministerial, incloent-hi els corresponents als seus organismes autònoms, entitats gestores i servicis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els seus servicis provincials, a Madrid.

b) La totalitat de les unitats o establiments a la província de Madrid de cada una de les agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, organismes o ens públics no inclosos en la lletra anterior i les dependents de l'Administració de Justícia.

c) La totalitat de les unitats o establiments al servici de l'Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores, servicis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, les quals radiquen en una mateixa província, exclosa la de Madrid, o en la ciutats de Ceuta i de Melilla. S'inclouran en este apartat les unitats i establiments dependents de l'Administració de Justícia.

d) Constituirà, igualment, un únic centre de treball la totalitat dels establiments de cada ens o organisme públic no inclòs en els apartats anteriors, radicats en una mateixa província o en les ciutats de Ceuta i de Melilla.

5. El que disposa este article tindrà efectes en produir-se el venciment dels mandats electorals actualment en vigor.

6. En tot cas, les noves unitats electorals entraran en vigor a partir de l'1 de març de 2015, data en què tots els mandats en vigor o prorrogats s'extingiran com a conseqüència de l'elecció dels nous òrgans de representació, elecció que s'haurà de produir en el termini de 10 mesos des de la data indicada.»

Article 7. *Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'inicien a partir de l'1 de gener de 2015, es modifica l'apartat 3 de l'article 124 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'Impost sobre Societats, la qual queda redactada de la manera següent:

«3. Els contribuents a què es referixen els apartats 2, 3 i 4 de l'article 9 d'esta llei estaran obligats a declarar la totalitat de les seues rendes, exemptes i no exemptes.

No obstant això, els contribuents a què es referix l'apartat 3 de l'article 9 d'esta llei, no tindran obligació de presentar declaració quan complisquen els requisits següents:

a) Que els seus ingressos totals no superen els 50.000 euros anuals.

b) Que els ingressos corresponents a rendes no exemptes no superen els 2.000 euros anuals.

c) Que totes les rendes no exemptes que obtinguen estiguen sotmeses a retenció.»

CAPÍTOL II

Mesures relatives al foment de l'ocupació indefinida, l'ocupació autònoma i la protecció social agrària.

Article 8. *Mínim exempt de cotització a la Seguretat Social per a afavorir la creació d'ocupació indefinida.*

1. En els supòsits de contractació indefinida en qualsevol de les seues modalitats, sempre que es complisquen les condicions i requisits establits en este article, l'aportació empresarial a la cotització a la Seguretat Social per contingències comunes es determinarà d'acord amb les regles següents:

a) Si la contractació és a temps complet, els primers 500 euros de la base de cotització per contingències comunes corresponent a cada mes quedaran exempts de l'aplicació del tipus de cotització en la part corresponent a l'empresa. A la resta de l'import de l'esmentada base li serà aplicable el tipus de cotització vigent en cada moment.

b) Si la contractació és a temps parcial, quan la jornada de treball siga, almenys, equivalent a un 50 per 100 de la jornada d'un treballador a temps complet comparable, la quantia indicada en la lletra a) es reduirà de forma proporcional al percentatge de reducció de jornada de cada contracte.

2. El benefici en la cotització previst en este article consistirà en una bonificació quan la contractació indefinida es produïsca amb treballadors inscrits en el Sistema Nacional de Garantia Juvenil que complisquen els requisits establits en l'article 105 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència, i en una reducció per a la resta de treballadors contractats.

3. El benefici en la cotització s'aplicarà durant un període de 24 mesos, computats a partir de la data d'efectes del contracte, el qual s'haurà de formalitzar per escrit, i respecte dels subscriptes entre la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei i el 31 d'agost de 2016.

Finalitzat el període de 24 mesos i durant els 12 mesos següents, les empreses que en el moment de subscriure el contracte a què s'aplique este benefici en la cotització compten amb menys de deu treballadors, tindran dret a mantindre la bonificació o reducció, si bé durant este nou període estaran exempts de l'aplicació del tipus de cotització els primers 250 euros de la base de cotització o la quantia proporcionalment reduïda que corresponga en els supòsits de contractació a temps parcial.

Quan les dates de l'alta i de la baixa del treballador en el règim de Seguretat Social que corresponga no siguen coincidents amb el primer o l'últim dia del mes natural, l'import a què s'aplique el benefici al qual es referix este article serà proporcional al nombre de dies en alta en el mes.

4. Per a beneficiar-se del que preveu este article, les empreses hauran de complir els requisits següents:

a) Estar al corrent en el compliment de les seues obligacions tributàries i de Seguretat Social, tant en la data d'efectes de l'alta dels treballadors com durant l'aplicació del benefici corresponent. Si durant el període de bonificació o reducció hi haguera un incompliment, total o parcial, de les esmentades obligacions en el termini reglamentari, es produirà la pèrdua automàtica del benefici respecte de les quotes corresponents a períodes no ingressats en este termini, i es tindran en compte estos períodes com a consumits a l'efecte del còmput del temps màxim de bonificació o reducció.

b) No haver extingit contractes de treball, bé per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que hagen sigut declarats judicialment improcedents, bé per acomiadaments col·lectius que hagen sigut declarats no ajustats a dret, en els sis mesos anteriors a la subscripció dels contractes que donen dret al benefici previst en este article. L'exclusió del dret a la bonificació o reducció derivada de l'incompliment d'este requisit afectarà un nombre de contractes equivalent al de les extincions produïdes.

c) Subscriure contractes indefinits que suposen un increment tant del nivell d'ocupació indefinit com del nivell d'ocupació total de l'empresa. Per a calcular este increment, es prendrà com a referència la mitjana diària de treballadors que hagen prestat servicis en l'empresa en els trenta dies anteriors a la subscripció del contracte.

d) Mantindre durant un període de 36 mesos, a comptar de la data d'efectes del contracte indefinit amb aplicació de la bonificació o reducció, tant el nivell d'ocupació indefinit com el nivell d'ocupació total aconseguït, almenys, amb l'esmentada contractació.

S'examinarà el manteniment del nivell d'ocupació indefinit i del nivell d'ocupació total cada dotze mesos. Per a això, s'utilitzaran la mitjana de treballadors indefinits i la mitjana de treballadors totals del mes en què corresponga examinar el compliment d'este requisit.

Als efectes d'examinar el nivell d'ocupació i el seu manteniment en l'empresa, no es tindran en compte les extincions de contractes de treball per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que no hagen sigut declarats improcedents, els acomiadaments col·lectius que no hagen sigut declarats no ajustats a dret, així com les extincions causades per dimissió, mort o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa dels treballadors o per l'expiració del temps convingut o realització de l'obra o servici objecte del contracte, o per resolució durant el període de prova.

e) No haver sigut excloses de l'accés als beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació per la comissió de la infracció greu de l'article 22.2 o les infraccions molt greus dels articles 16 i 23 del text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'orde social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 5/2000, de 4 d'agost, de conformitat amb el que preveu l'article 46 de l'esmentada llei.

5. El benefici en la cotització previst en este article no s'aplicarà en els supòsits següents:

a) Relacions laborals de caràcter especial previstes en l'article 2 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, o en altres disposicions legals.

b) Contractacions que afecten el cònjuge, ascendents, descendents i la resta de parents per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau inclusivament, de l'empresari o dels que tinguen el control empresarial, ostenten càrrecs de direcció o siguen membres dels òrgans d'administració de les entitats o de les empreses que revisten la forma jurídica de societat, així com les que es produïsquen amb estos últims.

S'exceptua, del que disposa el paràgraf anterior, la contractació dels fills que reunisquen les condicions previstes en la disposició addicional deu de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom.

c) Contractació de treballadors l'activitat del quals determine la seua inclusió en qualsevol dels sistemes especials establits en el Règim General de la Seguretat Social.

d) Contractació d'empleats que excepcionalment puga tindre lloc en els termes establits en els articles 20 i 21, així com en les disposicions addicionals quinze fins a la dèset de la Llei 36/2014, de 26 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2015, i en preceptes equivalents de posteriors lleis de pressupostos generals de l'Estat.

e) Contractació de treballadors que hagen estat contractats en altres empreses del grup d'empreses de què formen part i els contractes dels quals s'hagen extingit per causes objectives o per acomiadaments disciplinaris que hagen sigut, els uns o els altres, declarats judicialment com a improcedents, o per acomiadaments col·lectius que hagen sigut declarats no ajustats a dret, en els sis mesos anteriors a la subscripció dels contractes que donen dret a la reducció.

f) Contractació de treballadors que en els sis mesos anteriors a la data del contracte hagen prestat servicis en la mateixa empresa o entitat per mitjà d'un contracte indefinit.

El benefici tampoc serà aplicable a la cotització per hores complementàries que realitzen els treballadors a temps parcial els contractes dels quals donen dret a este.

6. L'aplicació de la bonificació o reducció a què es referix este article no afectarà la determinació de la quantia de les prestacions econòmiques que puguen causar dret en

els treballadors afectats, la qual es calcularà aplicant l'import íntegre de la base de cotització que els corresponga.

7. L'aplicació del benefici previst en este article serà incompatible amb la de qualsevol altre benefici en la cotització a la Seguretat Social pel mateix contracte, amb independència dels conceptes a què tals beneficis puguen afectar, amb les excepcions següents:

a) En el cas que el contracte indefinit es formalitze amb persones beneficiàries del Sistema Nacional de Garantia Juvenil, serà compatible amb la bonificació establida en l'article 107 de la Llei 18/2014, de 15 d'octubre, d'aprovació de mesures urgents per al creixement, la competitivitat i l'eficiència.

b) En el cas que el contracte indefinit es formalitze amb persones beneficiàries del Programa d'Activació per a l'Ocupació, serà compatible amb l'ajuda econòmica d'acompanyament que aquelles perceben, en els termes que preveu l'article 8 del Reial Decret Llei 16/2014, de 19 de desembre, pel qual es regula el Programa d'Activació per a l'Ocupació.

8. El que disposen els apartats anteriors serà també d'aplicació en el supòsit de persones que s'incorporen com a sòcies treballadores o de treball de les cooperatives, sempre que estes hagen optat per un règim de Seguretat Social propi de treballadors per compte d'altri, així com els que s'incorporen com a socis treballadors de les societats laborals.

9. L'aplicació d'este benefici en la cotització serà objecte de control i revisió pel Servei Públic d'Ocupació Estatal, per la Tresoreria General de la Seguretat Social i per la Inspecció de Treball i Seguretat Social, en l'exercici de les funcions que respectivament tenen atribuïdes.

10. En els supòsits d'aplicació indeguda del benefici respectiu, per incomplir les condicions que estableix este article, serà procedent el reintegrament de les quantitats deixades d'ingressar amb el recàrrec i l'interés de demora corresponents, d'acord amb el que estableix la normativa recaptatòria de la Seguretat Social.

En cas d'incompliment del requisit previst en l'apartat 4.d), quedarà sense efecte la bonificació o reducció i caldrà reintegrar la diferència entre els imports corresponents a les aportacions empresarials a la cotització per contingències comunes que hagueren sigut procedents si no s'haguera aplicat la bonificació o reducció i les aportacions ja fetes, en els termes següents:

1r. Si l'incompliment de l'exigència del manteniment del nivell d'ocupació es produïx des de la data d'inici de l'aplicació del respectiu benefici fins al mes 12, correspondrà reintegrar el 100 per 100 de l'esmentada diferència.

2n. Si l'incompliment es produïx des del mes 13 i fins al mes 24, correspondrà reintegrar l'esmentada diferència pels mesos que hagen transcorregut des del mes 13.

3r. Si l'incompliment es produïx des del mes 25 i fins al mes 36, correspondrà reintegrar l'esmentada diferència pels mesos que hagen transcorregut des del mes 25.

En els supòsits de reintegrament per incompliment del requisit previst en l'apartat 4.d), que es duran a terme d'acord amb el que estableix la normativa recaptatòria de la Seguretat Social, no serà procedent exigir recàrrec i interés de demora.

L'obligació de reintegrament prevista en este apartat s'entén sense perjudici del que disposa el text refós de la Llei sobre infraccions i sancions en l'orde social.

11. La bonificació es finançarà amb càrrec a la partida pressupostària corresponent del Servei Públic d'Ocupació Estatal i serà objecte de cofinançament amb càrrec al Fons Social Europeu quan complisca amb els requisits establits, i la reducció es finançarà pel pressupost d'ingressos de la Seguretat Social.

Article 9. *Modificació de la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom.*

S'afeg un nou article 30 a la Llei 20/2007, d'11 de juliol, de l'Estatut del Treball Autònom, amb la redacció següent:

«Article 30. *Bonificació a treballadors inclosos en el Règim Especial de Treballadors per compte propi o autònoms per conciliació de la vida professional i familiar vinculada a la contractació.*

1. Els treballadors inclosos en el Règim Especial de la Seguretat Social de Treballadors per compte propi o autònoms tindran dret, per un termini de fins a dotze mesos, a una bonificació del 100 per cent de la quota d'autònoms per contingències comunes, que resulte d'aplicar a la base mitjana que tinguera el treballador en els dotze mesos anteriors a la data en què s'aculla a esta mesura el tipus de cotització mínim de cotització vigent en cada moment establert en l'esmentat règim especial en els supòsits següents:

- a) Per atenció de menors de 7 anys que tinguen a càrrec seu.
- b) Per tindre a càrrec seu un familiar, per consanguinitat o afinitat fins al segon grau inclusivament, en situació de dependència, degudament acreditada.

En el cas que el treballador porte menys de 12 mesos d'alta en el Règim Especial de la Seguretat Social de Treballadors per Compte Propi o Autònoms, la base mitjana de cotització es calcularà des de la data d'alta.

2. L'aplicació de la bonificació arrellegada en l'apartat anterior estarà condicionada a la permanència en alta en el Règim Especial de la Seguretat Social de Treballadors per Compte Propi o Autònoms i a la contractació d'un treballador, a temps complet o parcial, que haurà de mantindre's durant tot el període del seu gaudi. En tot cas, la duració del contracte haurà de ser, almenys, de 3 mesos des de la data d'inici del gaudi de la bonificació.

Quan s'extingisca la relació laboral, inclús durant el període inicial de 3 mesos, el treballador autònom es podrà beneficiar de la bonificació si contracta un altre treballador per compte d'altri en el termini màxim de 30 dies.

El contracte a temps parcial no es podrà subscriure per una jornada laboral inferior al 50 per cent de la jornada d'un treballador a temps complet comparable. Si la contractació és a temps parcial, la bonificació prevista en l'apartat 1 d'este article serà del 50 per 100.

3. En cas d'incompliment del que preveu l'apartat anterior, el treballador autònom estarà obligat a reintegrar l'import de la bonificació disfrutada.

No serà procedent el reintegrament de la bonificació quan l'extinció estiga motivada per causes objectives o per acomiadament disciplinari quan una o l'altre siga declarat o reconegut com a procedent, ni en els supòsits d'extinció causada per dimissió, mort, jubilació o incapacitat permanent total, absoluta o gran invalidesa del treballador o per resolució durant el període de prova.

Quan siga procedent el reintegrament, este quedarà limitat exclusivament a la part de la bonificació disfrutada que estiguera vinculada al contracte l'extinció de la qual s'haguera produït en supòsits diferents dels previstos en el paràgraf anterior.

En cas que no es mantinga en l'ocupació el treballador contractat durant, almenys, 3 mesos des de la data d'inici del gaudi de la bonificació, el treballador autònom estarà obligat a reintegrar l'import de la bonificació disfrutada, llevat que, d'acord amb el que disposa l'apartat anterior, es contracte una altra persona en el termini de 30 dies.

En el cas que el menor que va donar lloc a la bonificació prevista en este article aconseguira l'edat de 7 anys amb anterioritat a la finalització del gaudi de la bonificació, esta es podrà mantindre fins a aconseguir el període màxim de 12 mesos previst, sempre que es complisquen la resta de condicions.

En tot cas, el treballador autònom que es beneficie de la bonificació prevista en este article haurà de mantindre's en alta en la Seguretat Social durant els sis mesos següents al venciment del termini de gaudi d'esta. En cas contrari, el treballador autònom estarà obligat a reintegrar l'import de la bonificació disfrutada.

4. Només tindran dret a la bonificació els treballadors per compte propi que no tinguen treballadors assalariats en la data d'inici de l'aplicació de la bonificació i durant els dotze mesos anteriors a esta. No es prendrà en consideració als efectes anteriors el treballador contractat per mitjà de contracte d'interinitat per a la substitució del treballador autònom durant els períodes de descans per maternitat, paternitat, adopció o acolliment tant preadoptiu com permanent o simple, risc durant l'embaràs o risc durant la lactància natural.

5. Els beneficiaris de la bonificació tindran dret al seu gaudi una vegada per cada un dels subjectes causants a càrrec seu indicats en l'apartat 1, sempre que es complisquen la resta de requisits previstos en el present article.

6. La mesura prevista en este article serà compatible amb la resta d'incentius a la contractació per compte d'altri, d'acord amb la normativa vigent.

7. En allò que no es preveu expressament, les contractacions fetes a l'empara del que estableix este article es regiran pel que disposa l'article 15.1.c) de l'Estatut dels Treballadors i les seues normes de desplegament.»

Article 10. *Reducció del nombre mínim de jornades reals cotitzades necessàries per a accedir al subsidi per desocupació o a la renda agrària en favor dels treballadors eventuais agraris de les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, afectats pel descens de producció de l'oliverar com a conseqüència de la sequera.*

1. Els treballadors agraris per compte d'altri de caràcter eventual que residisquen en l'àmbit territorial de les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, podran ser beneficiaris del subsidi per desocupació regulat en el Reial Decret 5/1997, de 10 de gener, pel qual es regula el subsidi per desocupació en favor dels treballadors eventuais inclosos en el Règim Especial Agrari de la Seguretat Social i en l'article tercer de la Llei 45/2002, de 12 de desembre, de mesures urgents per a la reforma del sistema de protecció per desocupació i millora de l'ocupabilitat, o de la renda agrària establida en el Reial Decret 426/2003, d'11 d'abril, pel qual es regula la renda agrària per als treballadors eventuais inclosos en el Règim Especial Agrari de la Seguretat Social residents en les comunitats autònomes d'Andalusia i Extremadura, encara que no tinguen cobert el nombre mínim de jornades reals cotitzades establert en l'article 2.1.c) o en l'article 2.1.d), respectivament, dels citats reials decrets, sempre que complisquen els requisits següents:

- a) Tindre cobert un mínim de 20 jornades reals cotitzades en els dotze mesos naturals immediatament anteriors a la situació de desocupació.
- b) Reunir la resta dels requisits exigits en la normativa aplicable.
- c) Sol·licitar-ho dins dels sis mesos següents a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.

2. Quan s'aplique el que preveu l'apartat 1 d'este article, es considerarà acreditat un nombre de 35 jornades reals cotitzades als efectes del que han establert:

- a) L'article 5.1.a) del Reial Decret 5/1997, de 10 de gener.
- b) Els articles 4.1 i 5.1.a) del Reial Decret 426/2003, d'11 d'abril.

3. En les sol·licituds que es presenten en els sis mesos següents a l'entrada en vigor d'este reial decret llei en l'àmbit territorial indicat en l'apartat 1, caldrà ajustar-se al següent:

- a) Per a aplicar la disposició transitòria primera del Reial Decret 5/1997, de 10 de gener, s'haurà de completar un nombre mínim de 20 jornades reals cotitzades, en la forma prevista en l'esmentada disposició.

b) Per a aplicar el que establix l'apartat 2 de la disposició transitòria segona del Reial Decret 5/1997, de 10 de gener, es considerarà acreditat un nombre de 35 jornades reals cotitzades quan s'acredite un nombre igual o superior a 20 jornades reals cotitzades.

CAPÍTOL III

Mesures en l'àmbit de l'Administració de Justícia

Article 11. *Modificació de la Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.*

La Llei 10/2012, de 20 de novembre, per la qual es regulen determinades taxes en l'àmbit de l'Administració de Justícia i de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, queda modificada com seguix:

U. Es modifica l'article 4, el qual queda redactat com seguix:

«Article 4. *Exempcions de la taxa.*

1. Les exempcions objectives de la taxa estan constituïdes per:

a) La interposició de demanda i la presentació d'ulteriors recursos quan es tracte dels procediments especialment establits per a la protecció dels drets fonamentals i llibertats públiques, així com contra l'actuació de l'Administració electoral.

b) La sol·licitud de concurs voluntari pel deutor.

c) La presentació de petició inicial del procediment monitori i la demanda de juí verbal en reclamació d'una quantitat quan la quantia d'estes no supere els dos mil euros. No s'aplicarà esta exempció quan en estos procediments la pretensió exercitada es funde en un document que tinga el caràcter de títol executiu extrajudicial de conformitat amb el que disposa l'article 517 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.

d) La interposició de recursos contenciosos administratius quan es recórrega en casos de silenci administratiu negatiu o inactivitat de l'Administració.

e) La interposició de la demanda d'execució de laudes dictats per les juntes arbitral de consum.

f) Les accions que, en interès de la massa del concurs i amb l'autorització prèvia del jutge mercantil, interposen els administradors concursals.

g) Els procediments de divisió judicial de patrimonis, excepte en els supòsits en què es formule oposició o se suscite controvèrsia sobre la inclusió o exclusió de béns, la taxa es meritara pel juí verbal i per la quantia que es discutisca o la derivada de la impugnació del quadern de partició a càrrec de l'opositor, i si ambdós s'hi oposaren, a càrrec de cada u per la seua respectiva quantia.

2. Des del punt de vista subjectiu, estan, en tot cas, exempts d'esta taxa:

a) Les persones físiques.

b) Les persones jurídiques a les quals s'haja reconegut el dret a l'assistència jurídica gratuïta, acreditant que complixen els requisits per a això, d'acord amb la seua normativa reguladora.

c) El Ministeri Fiscal.

d) L'Administració General de l'Estat, les de les comunitats autònomes, les entitats locals i els organismes públics dependents de totes estes.

e) Les Corts Generals i les assemblees legislatives de les comunitats autònomes.»

Dos. Se suprimeix el paràgraf segon de l'apartat 2 l'article 6.

Tres. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 2, el qual queda redactat com segueix, i se suprimeix l'apartat 3 de l'article 7:

«2. Caldrà satisfer, a més, la quantitat que resulte d'aplicar a la base imposable determinada d'acord amb el que disposa l'article anterior, el tipus de gravamen que corresponga, segons l'escala següent.»

Quatre. S'afeg un paràgraf segon a l'apartat primer de l'article 8, el qual queda redactat com segueix:

«No obstant això, no hauran de presentar autoliquidació els subjectes a què es referix l'apartat 2 de l'article 4.»

Disposició addicional primera. *Funcions de mediació concursal.*

1. D'acord amb el que disposa l'article 5.3 i 21.1.i) de la Llei 4/2014, d'1 d'abril, Bàsica de les Cambres Oficials de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació, les cambres oficials de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació en els termes que preveu la seua normativa específica, així com la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació d'Espanya, podran exercir les funcions de mediació concursal previstes en el títol X de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

2. El sistema de mediació desenrotllat per les cambres haurà de ser transparent i s'haurà de garantir la inexistència de conflictes d'interés. A este efecte, podran constituir una comissió de sobreendeutament o òrgan equivalent, el qual haurà d'estar format, almenys, per una persona que reunisca els requisits exigits per l'article 233.1 de la Llei Concursal, per a exercir com a mediador concursal.

3. Sense perjudi de les funcions indicades anteriorment, les cambres oficials de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació, en els termes que preveu la seua normativa específica, així com la Cambra Oficial de Comerç, Indústria, Servicis i Navegació d'Espanya, podran exercir funcions addicionals que permeten auxiliar els comerciants en matèria concursal, com ara les d'assessorament, preparació de sol·licituds de designació de mediador, d'acords extrajudicials de pagaments, preparació de la documentació, elaboració de llistes de creditors, crèdits i contractes, d'avaluació prèvia de propostes de conveni i totes les altres funcions auxiliars que es consideren necessàries a l'efecte de facilitar els tràmits en els procediments concursals que corresponga complir al deutor.

Disposició addicional segona. *Remuneració del mediador concursal.*

1. La remuneració del mediador concursal es calcularà d'acord amb les regles següents:

a) La base de remuneració del mediador concursal es calcularà aplicant sobre l'actiu i el passiu del deutor els percentatges establits en l'annex del Reial Decret 1860/2004, de 6 de setembre, pel qual s'establix l'aranzel de drets dels administradors concursals.

b) Si el deutor fóra una persona natural sense activitat econòmica, s'aplicarà una reducció del 70% sobre la base de remuneració de l'apartat anterior.

c) Si el deutor fóra una persona natural empresari, s'aplicarà una reducció del 50% sobre la base de remuneració de l'apartat 1.

d) Si el deutor fora una societat, s'aplicarà una reducció del 30% sobre la base de remuneració de l'apartat 1.

e) Si s'aprovara l'acord extrajudicial de pagaments, s'aplicarà una retribució complementària igual al 0,25% de l'actiu del deutor.

2. Esta disposició serà aplicable fins que es desplegue reglamentàriament el règim retributiu del mediador concursal.

Disposició addicional tercera. *Representació del deutor en el concurs consecutiu.*

Per excepció al que disposa l'apartat 2 de l'article 184 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, la representació per procurador no serà preceptiva per al deutor persona natural en el concurs consecutiu.

Disposició addicional quarta. *Mesurador de solvència.*

Amb l'objectiu de facilitar que qualsevol interessat puga tindre coneixement de la seua situació financera personal, s'habilitarà una aplicació informàtica en la pàgina web del Ministeri d'Economia i Competitivitat accessible de manera confidencial, gratuïta i telemàtica a través de la qual es podrà determinar la situació de solvència en què es troba als efectes de l'aplicació del que preveu el títol I d'este reial decret llei.

Disposició addicional quinta. *Adhesió al «Codi de bones pràctiques per a la reestructuració viable dels deutes amb garantia hipotecària sobre la vivenda habitual».*

1. Totes les entitats que a l'entrada en vigor d'este reial decret llei es troben adherides al «Codi de bones pràctiques per a la reestructuració viable dels deutes amb garantia hipotecària sobre la vivenda habitual», regulat en l'annex del Reial Decret Llei 6/2012, de 9 de març, de mesures urgents de protecció de deutors hipotecaris sense recursos, de conformitat amb les redaccions vigents en el moment de la seua adhesió, es consideraran adherides a l'esmentat codi en la redacció que en fa este reial decret llei, llevat que en el termini d'un mes des de la seua entrada en vigor comuniquen expressament a la Secretaria General del Tresor i Política Financera l'acord del seu òrgan d'administració pel qual sol·liciten mantindre's en l'àmbit d'aplicació de les versions prèvies que corresponguen.

2. En els deu dies següents al transcurs del termini d'un mes establert en l'apartat anterior, el secretari d'estat d'Economia i Suport a l'Empresa, mitjançant una resolució, ordenarà la publicació del llistat d'entitats adherides en la seua electrònica de la Secretaria General del Tresor i Política Financera i en el «Boletín Oficial del Estado». Les posteriors comunicacions es publicaran trimestralment en la seua electrònica de la Secretaria General del Tresor i Política Financera i en el «Boletín Oficial del Estado», llevat que no hi haja cap modificació.

Disposició addicional sexta. *Impuls i coordinació de la negociació col·lectiva.*

La Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques estarà representada en les mesos de negociació del personal docent no universitari, del personal de l'Administració de Justícia i del personal estatutari dels serveis de salut, a través de la Direcció General de la Funció Pública.

La Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques adoptarà les mesures oportunes per a impulsar i assegurar la coordinació de la negociació de l'Administració a través de les diferents mesos i àmbits.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori en matèria concursal.*

1. El que disposen els articles 92.5t, 93.2.2n i 94.5 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, en la redacció que en fa este reial decret llei, serà aplicable als procediments concursals en tramitació en què no s'haja presentat el text definitiu de l'informe de l'administració concursal.

2. L'obligació de presentació de la sol·licitud d'iniciació d'un acord extrajudicial de pagaments en un formulari normalitzat prevista en apartat 2 de l'article 232 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, en la redacció que en fa este reial decret llei, serà aplicable en aprovar-se l'orde del Ministeri de Justícia per la qual s'establisquen els formularis normalitzats.

3. Els apartats 3 i 4 de l'article 176 bis i els articles 178.2 i 178 bis de la Llei Concursal s'aplicaran als concursos que es troben en tramitació.

En els concursos conclosos per liquidació o per insuficiència de massa activa abans de l'entrada en vigor del present reial decret llei, el deutor es podrà beneficiar del que estableixen els articles 176 bis i 178 bis de la Llei Concursal, si s'instara novament el concurs, voluntari o necessari.

4. Durant l'any següent a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, no serà exigible, per a obtenir el benefici de l'exoneració previst en l'article 178 bis de la Llei Concursal, el requisit previst en l'apartat 3.5t.iv) d'este.

5. Durant l'any següent a l'entrada en vigor d'este reial decret llei, no serà exigible, per a sol·licitar un acord extrajudicial de pagaments, el requisit previst en l'article 231.3.2n.

Disposició transitòria segona. *Règim aplicable a la contractació indefinida formalitzada amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.*

Els beneficis a la cotització a la Seguretat Social que es van disfrutar pels contractes indefinits subscrits amb anterioritat a la data d'entrada en vigor d'este reial decret llei, es regiran per la normativa vigent en el moment en què se subscrigueren.

Disposició transitòria tercera. *Sol·licituds del subsidi per desocupació o de la renda agrària presentades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'este reial decret llei.*

El que disposa l'article 10 serà també d'aplicació als treballadors referits en este que hagueren presentat entre l'1 de setembre de 2014 i l'entrada en vigor d'este reial decret llei la sol·licitud del subsidi per desocupació regulada en el Reial Decret 5/1997, de 10 de gener, o de la renda agrària regulada en el Reial Decret 426/2003, d'11 d'abril, sempre que presenten una nova sol·licitud a partir de l'esmentada entrada en vigor i dins dels sis mesos següents a esta.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que disposa este reial decret llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

1. Les modificacions de textos legals contingudes en este reial decret llei s'emparen en el títol competencial establert en la norma objecte de modificació.

2. L'article 4 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució Espanyola que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

3. Els articles 8 i 10 i les disposicions transitòries segona i tercera es dicten a l'empara del que estableix l'article 149.1.17a de la Constitució Espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre el règim econòmic de la Seguretat Social.

4. Les disposicions addicionals primera a quinta i la disposició transitòria primera es dicten a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil i de legislació processal, sense perjudici de les necessàries especialitats que en este orde es deriven de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes.

5. La disposició addicional sexta es dicta a l'empara dels articles 149.1.7a i 18a de la Constitució Espanyola.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari, execució i aplicació.*

1. El Govern, a proposta conjunta dels ministres de Justícia i d'Hisenda i Administracions Públiques, dictarà les disposicions reglamentàries complementàries que siguen necessàries per a l'aplicació de les taxes per l'exercici de la potestat jurisdiccional amb les modificacions efectuades per este reial decret llei.

2. Per orde del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, es modificaran els models d'autoliquidació de la taxa per a adaptar-los a les reformes efectuades en este reial decret llei.

3. S'autoritza el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, a través de la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques, perquè dicte les disposicions, instruccions i mesures que siguen necessàries per al desenrotllament efectiu dels processos electorals als òrgans de participació i negociació col·lectiva dels empleats públics, en l'àmbit de les seues competències.

4. Sense perjudi del que disposen els apartats anteriors d'esta disposició, s'autoritza el Govern i els ministres de Justícia, Hisenda i Administracions Públiques, Ocupació i Seguretat Social i Economia i Competitivitat, perquè, en l'àmbit de les seues competències, dicten les disposicions reglamentàries i mesures que siguen necessàries per al desplegament i aplicació d'esta regulació legal.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Este reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 27 de febrer de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY